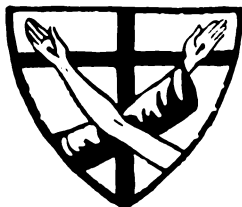

MAGYAR BARÁT

TARTALOM:

SZALAY EMIL, O. F. M.: Ember, emlékezzél... TISSERANT JÁNOS, O. F. M.: Igen szép üdvözlét Boldogasszony hét ünnepére. (Gereb László ford.) — GRAU-SZABÓ: Hordozzuk keresztünket. II. PÁLFY ERZSÉBET GRÖFNŐ: Szent Ferenc szelleme és a Katolikus Akció. PUSZTAY GÁBOR, O. F. M.: Új lelkesedéssel a régi csapáson. — KÉDY REZSŐ: Pax et Bonum! (vers). DR. PETRÓ JÓZSEF: A szentáldozás és a káromkodás. — P. HAJNAL ÁGOSTON, O. F. M.: Száz év távlatából. — KÖNYÖ LÁSZLÓ: Szüzek. (vers). — DR. KÖSZEGHY MIHÁLY: Virágszálak. (Fioretta-fordítás). — FERENCSES SZEMMEL. — P. KOLLAR KÁZMÉR, O. F. M.: Bajtban és sírásban. — KÖNIG ANAKLÉT, O. F. M.: Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága. DR. MONOSTORY ELEKNE: Beszéd képek. — SZILÁRD JÁNOS: Szent Ferenc fiai a Tisza partján. — Lelki posta. — Rendi élet. — Új könyvek. — Galambdúc. — Üzenők.

Lelkiállomány. — Halottak

«MAGYAR BARÁT»

előfizetési ára egész évre 360 P., félévre 180 P., egyes szám ára 30 fillér.

Csekkszám : 51.581.

A kéziratokat minden hó 1-ig küldjük a szerkesztőségbe.

Kéziratokat nem őrzünk meg s csak portó mellékelése esetében küldünk vissza.

Levelekre csak válaszbélyeg ellenében válaszolunk.

Szerkesztőség és kiadóhivatal : Gyöngyös, Ferencsek.

Postafiók 103.

Telefon : 179.

(Meghívás útján kérjük a szerkesztőt.)

- A "MAGYAR BARÁT"** a hétszázéves ferences gondolat szolgálatában áll! A krisztusi evangéliumnak Szent Ferenc mutatta megvalósításán fáradozik.
- A „MAGYAR BARÁT”** a lelki élet ferences stílusára tanít. Elve a szeretet, főerénye a lemondás, a szent szegénység, áldása a béke!
- A „MAGYAR BARÁT”** a népi gondolat apostola. Barátja a népek, ápolója népünk vallásos életének és szokásainak.
- A „MAGYAR BARÁT”** Szent Ferenc Világi (III.) Rendjének hivatalos lapja. A ferences szellem iskolája, a harmadikrendi eszme és szabályzat értelmezője.

A Ferences Missziók Országos Ügyvivősege bizakodó lélekkel új Missziós Könyvsorozatot indított meg. Eddig négy kötet hagyta el a nyomdát.

1. kötet. **KINAI NŐ.** (A bülesötől a sírig.)

2. kötet. **KOLIBRIK, PAPAGÁLYOK, VAMPIROK.** (Személyes élmények a hit hirdetőik életéből.)

3. kötet. **ASAKÓ.** (Japán kisleány igazi, megrendítő története a jelenből.)

4. kötet. **KUI LÁN** (Keleti asszony-sors, amelynek vigasztalan mostohaságába csak a keresztény hit visz fényt és boldogságot.)

Szeretettel kerjük minden egyes olvasónkat, de különösen az egyes iskolák vezetőit, a Ferences Missziósövetség terjesztőit, írják meg minél előbb, hány darabot igényelnek minden egyes kötetből. Egyes kötet ára 30 fillér. Terjesztőknek 10% kedvezmény.

Legszebb ájtatosságainkat gyűjtik egybe

KULTUSZFÜZETEINK !

Lurdi ájtatosság
Fájdalmas Szűzanya tisztelete
Páduai Szent Antal tisztelete
Assiszi Szent Ferenc tisztelete
Kis Szent Teréz tisztelete
Szállást keres a Szent Család
Bolti ára 24 f. a Magyar Barát kiadóhivatalában (Gyöngyös Postafiók 103) 20 fillér.

Imádkozd, terjeszd !

Legs népünk vallásosságának apostola!

MAGYAR BARÁT

FERENCES KÖZLÖNY.

XII. évfolyam, 2. szám, 1942. február 15.
Megjelenik minden hó 15-én.

Felélős kiadó és szerkesztő:
P. dr. Dám Ince, O. F. M.

EMBER, EMLÉKEZZÉL...

P. Szalay Emil, O. F. M.

Por és hamu! Ez a semmiség, és ennek a semmiségnek a neve: ember. Ember! Aki a csillagokat megszámlálja, a tenkert hajóival felszántja, foglyává teszi a levegőt s uralkodik a villámok felett.

És ez az ember por és hamu. De nem hiszi el. A világ urának tartja magát. Arasznyi létét örökkévalóságnak hiszi, erejét mindenhatóan képzele. Pedig csak por és hamu...

Plátó a nagy igazságokat csak sejtette. Arisztotelesz látta a halált, az emberi erők gyengeségét, az élet semmiségét, és megdöbbenve állott ez igazság előtt. A keleti vallások szerzői tele vannak az élet, a világ semmiségének érzetével, de a rettenetes ür fölé nem képesek a vigasz halvány sugarát sem deríteni.

Jób gazdag volt és boldog, majd szegény és boldogtalan; nejét, gyermekeit egymásután veszítette el, kínjai szörnyűsége között az élet semmiségének örvényét látta feltárulni maga előtt, s megszületett lelkében a mulandóság bölcselete, amely az embert az Istenhez, a földet az éghez, az időt az örökkévalósághoz fűzi. Volt — nincs, — áldassék érte az Úr neve! Ez a keresztény életbölcsélet előrevetett sugara. Az Úr adta, az Úr elvette, — áldassék érte szent neve! Ez a mulandóság, az enyészet tudatára ébredt lélek felkiáltása.

Évszázadok multak el e nagy szenvedő kínjai óta a nélkül, hogy a bölcsészet egy lépéssel is tovább ment volna az élet értékének megítélésében, míg eljött az Egyház és igazat adott Jóbnak. Azt mondta az embernek: „Emlékezz, ember, por vagy, és porrá leszel!”

De ha az ember csak por, hol a megváltás értelmé? Ha semmi, miért teremtette az Isten? Ha föld, ha csak por, miben különbözik a földtől s a portól? Miért osztja meg vele életét az Isten? Miért teszi gondjainak és szeretetének tárgyává? Ádámot csak egy marok földből alkotta. Évát egy darab csontból. Ott vannak az Alpok, a Kárpátok: nem maroknyi földek, hanem egekig meredező földvilágok. És ezekkel nem törődik az Isten, ezekkel nem foglalkozik, nem tárgyai szeretetének, sem irgalmának. Hanem egy darabka agyag, — a neve Ádám —, ez többet ér neki, a mindenség Alkotójának, mint az Ararát, mint az Alpok, mint az egész világ. Furesa! És Jób mégis azt mondja erről az Ádámnak nevezett földdarabról, hogy az semmi. És az Egyház odahintti ezt a csepp földet az ember homlokára, és azt mondja a földnek: Por vagy és semmi. Por és semmi! Föld és semmi! De ha föld, mégis valami. Igen, valami. Az, ami por és hamu, vagy az a semmi, aminek a neve: ember, az egyben Isten gyermeke. Felerészben az enyészeté, a másik felében az örökkévalóságé. Lelkével az égé, testével a földé. Részben több az angyaloknál, másrészt nem több az állatok-

nál. Isten Fiának örököse, Isten kegyelmének és szeretetének jogosítottja, de ugyanakkor földi elemek összetétele, egy kémiai vegyület, mely egy ideig szerves egészben él, mozog, hogy aztán ismét alkotó elemeire oszlojjék szét.

Ez az ember! És ezt az embert Isten leleplezte előttünk! Mi Istennek hittük magunkat gögünkben szenvedélyünkben. S egy napon megszólal egy hang és azt mondja az embernek: Por vagy! És ez a por Mózesekké, Nagy Sándorokká, Napoleonokká válik. Küzd nagy eszmékért, mint Grachus, és keresi az Istent, mint Plato. Piramisokat épít, gót templomokat emel, átfúrja a földet, keresztet tűz égbe meredő hegyek ormára. Ez az ember! És mégis csak por és hamu! Por a porból, semmi a semmiből. A por is elenyészik, a föld is elenyészik. Minden elenyészik. A csillagok lehullnak, a nap elvész, a tenger kiszárad, a föld vissza megy oda, ahonnan vétetett, a semmibe. De az a marék por, az a kis föld, amelynek Ádám a neve, — az nem semmisül meg soha. A földnek az a része, amelyből az ember áll, — az nem enyészik el. Az ég és föld elmúlnak, minden, minden elpusztul, ami föld, ami anyag. Csak egy nem pusztul el végleg, csak egy marad fenn az általános enyészetben: az ember.

És mégis por és hamu! És mégis semmi! Így mondja az Egyház! Teved az Egyház? Nem! Az Egyháznak igaza van. Az ember por és hamu az életre nézve. Az ember semmi a földre nézve. Por és hamu az élet gyönyöreire, a bűnre, a rosszra, a gögre, a paráznaságra, a vagyonra, a kincsekre és a nagyravagyásra nézve. Por és hamu a tiara, por és hamu a korona, por és hamu a királyi pálcá, por és hamu a hirnev baberkoszorúja, por és hamu a gazdagság öröme, por és hamu a szerenese, a siker dicsősége, por és hamu az élvezet reszerege, por és hamu az irigység és a fősvenység nyomorúsága. Por és hamu minden, ami rossz, ami a földre számít csupán, ami ideiglenes bennünk. Por és hamu földi tartósság szempontjából.

Rövid, mulandó! Jön és rohannya elfut, mint az őszi felhő, amelyet vihar kerget. Aztán jön a sir! Sirja, enyészete bennünk mindannak, ami bennünk por és hamu. Sirja az élet mulandóságainak, hiúságainak, gyönyöreinek. Ezeknek sirja. De csakis ezeknek. Az embernek magának nincs sirja. Se testenek, se lelkenek! Ez a por, ez a sár tehát nem semmi. Nem semmi az örökkévalóságra nézve. Mert ott nagyon is valami!

De semmi a földi élet mulandóságaira nézve, mert e tekintetben valóban semmi. A hamvazószerda komoly hangulata között lelekben meghatottan lépjük át a templom küszöbét és zokogva hajtjuk meg fejünket a rettenetes igazság előtt:

Emlékezz, ember!

FR. TISSERANT JÁNOS, O. F. M.:
(† 1494)

Igen szép üdvözlét Boldogasszony hét ünnepére

Üdvözlégy, ó, Szűz Mária.
Istenember szülőanya,
hozzád, malaszt foglaltatja,
kel szívünknek hódolnia!
Megújítád a világot,
ÉVA névből AVE vállott:
Ave, ave, Szűz Mária!

1. Szeplőtelen fogantatásról:

Üdvözlégy, ó, te, akin a
fogamás nem éített vetket,
kiváltságod lett ez néked:
Nem adatott származnia
eképen más földi nőnek,
az ősbüntől szenvedőknek:
Ments meg minket, Szűz Mária!
Üdv, akiben nincsen hiba:
fogantattál vetek nélkül
Istennek szent erejéből,
illetted téged megövnia:
Kit az eredendő bűnnek
terhei nem nyomnak, üznek:
Oldj fel tőle, Szűz Mária!

2. Születéséről

Üdv, királyok atyjafia!
Születté az embereknek,
kiért méltán örvendeznek
s angyalok vig dalaira,
Jöttél s újja lett az élet,
a halál meg semmivé lett:
Adj életet, ó, Mária!

Hordozzuk keresztünket.

Grau-Szabó Brunó, O. F. M.
II.

Most vizsgáljuk azt, hogy ez az elkerülhetetlen keresztthorozás valóban oly súlyos-e, amint az a romlott emberi természetnek látszik?

Azért is a keresztviselés mindenegyes módját vegyük jól szemügyre és lássuk közelebbről, hogy a kegyelem hogyan edesíti meg ezeket.

A keresztthorozás első módja az, hogy kerüljük a bűnt és minden bűnrevívó alkalmat. Ez nehezére esik az emberi természetnek, és gyakran sok áldozatába kerül. Hát a lelkiismeretnek és az értelemnek semmi áldozatába sem kerül az, hogy az Istent megbántja? Ha csak szikrányi hit van a lelkében, vajjon nem kell-e hosszú, keserves bánatlat fizetnie a pillanatnyi büns élvezetért? Van-e valami edesebb béke a tiszta lelkiismeret békejénél? S hát ezt ne tegyük a pillanatnyi mámor, kéjöröm elé? Az az igazi öröm, mikor valaki önmagát legyőzi, amikor már-már a bukás szélén áll, s a kísértésnek ellenáll!

A keresztthorozás második módja az,

Üdvözlégy, ó, kiseded, ki a
születésed óta árnyat
hintesz — olyan fényed árad —
az égboltnak lángjaira.
Hajnalcillag így jár elő
s hirli, hogy a nap már kelő:
Sugározz ránk, ó, Mária!

3. Bemutatásáról

Üdv, szűzeknek dísze, kit a
szülők míg bemutatának,
tetsző lettél az Atyának;
igy lett föléd ő egy Fia.
A Templomban mutatattván
és kegyesen fogadtatván:
Ó, mutass be, Szűz Mária!

Üdv, leányka, ég csillaga,
akinek bemutatását,
dicsőséges szent csodáját
ünnepli az Ekléczia:
Ki mint hároméves gyermek
adattál át Istenednek:
Add nekünk Őt, ó, Mária!

4. Az angyali üdvözléről

Üdv, ki mindent felülmula;
hozzád jöven zengő ajkkal
Gábiel, az első angyal,
jó hirt kelle mondania.
Isten kegye téged így ért
választottak szent üdvéért:
Végy közéjük, ó, Mária!

Isten lánya, Isten-anyja,
téged méltó, hogy köszöntsön
a bölcsesség mindörökkön,
kit jelessé tett szent Fia.
Méltó anyja lettél Néki,
kinek lettünk mi testvéri:
Méltók lennünk hajgj, Mária!

5. Erzsébet meglátogatásáról

Üdv, ki midőn úton vala,
előtte már jó hir méne,
hogy a Krisztust hordja méhe,
amin méltó vigadnia.
Erzsébetet látogatva,
dicsereket zengett ajka:
Látogass meg, Szűz Mária!
Üdv, kit fogad jó rokona,

koszontott is meltoképen
s míg maradtál vendégségben,
Erzsébetnek meglőn fia.
Aki méltó lettél már most,
hogy öledbe vedd Szent Jánost:
El ne hagyj, ó, Szűz Mária!

6. Tisztulására

Üdv, ó, szűzek legjobbika!
Együtt vetted tisztuláso
szent Fiaddal, aki áldott!
Alázatban nem volt hiba:
Negyven nappal Ő utána,
hogy született e világra:
Ó, tisztíts meg, Szűz Mária!

Üdv! Tisztaság karjaira
felvetted és elvitted Őt
bemutatni Isten előtt:
térden illett hódolnia
Simeonnak s minthogy látta,
vigan készült a haláira...
Hadd haljunk meg így, Mária!

7. Mennybemeneteléről

Üdv, mennyei szinfónia!
Magasztalja nagy fölséged,
édes dallal hódol néked
angyali sok szent dalia;
mindnyájunk közt mert kiváltál
és testestül égbe szálltál:
Minket is végy föl, Mária!

Ó, fölséges, üdv, Mária!
Dicsőseget aki nyertél,
mennyországba hogy fölmentél,
boldogságnak ormaira.
Isten után vigadozó,
mindeneket kormányozó:
Légy királyunk, ó, Mária!

* * *

Zengjen mindig a glória
az Istennek, az Atyának,
Ő egyszülött szent Fiának,
Szentlelkhez is az ima;
s Hozzád, üdvünk megmentője,
e világnak Királynője:
Dicsőíts meg, ó, Mária!

Latinból: Geréb László.

hogy szenvedélyeinket megtörjük. Vajjon nem kinzöb-e az, ha magunkat azoknak átengedjük, mint ha azokat megkötözzük? Hasonlítsuk össze akár a vallás, akár a földi élet szempontjából az oly ember állapotát, aki a szenvedélyeinek rabja, és egy oly keresztényet, aki szembeáll szenvedélyeivel, és aki végül eléri azt, hogy szenvedélyein diadalmaskodik. Ebből az összehasonlításból meg kell állapítanunk, hogy az evangélium, amikor a harcot eloirja, szigorúan parancsolja, meg a földi élet szempontjából is boldogságunkon fáradozik.

A keresztthorozás harmadik módja az, hogy a lélek erőszakkal megvált onmagától, vagyis a magasabb, szellemi részét elszakítja az alacsonyabb, állatias résztől. Nagyon kinos ez a szakítás, mivel a test állandóan odahúz le minket. De van-e valami, ami úgy igába fogja minket, mint a test? És azzal ez megelégszik? Vajjon nem követel-e mindig annál többet, minél több kívánságát teljesítettük? Nem örökös mártírság-e az, hogy mindig különös figyelemmel vagyunk iránta, kedvezünk neki és mindent távol tartunk tőle, ami neki nem tetszik? Ellenkezőleg, nem sokkal jobb-e, emberhez méltóbb-e, s

önmagára nézve nem kellemesebb uralkodás-e, ha a testet engedelmességre szorítják, s arra kényszerítik, hogy a szükségesséssel megelégedjék, — munkára és szenvedésre megacélozza, testi gondokkal lehetőleg sohasem foglalja le magát, hogy egész figyelmét azokra az ügyekre fordítja, melyeket a vallás, hivatása, a társadalom reáró?

A keresztthorozás negyedik módja a Gondviselés kényszerít rá minket; senki sem kerülheti el. A gonoszokat éppen úgy érik e keresztiek, mint a jókat. Csakhogy a jók mindazt, ami a keresztthorozásban keserű, megédesítik azzal, hogy megadással, türelemmel fogadják, és az Isten akaratának teljesen alárendelik magukat. A vallásban megtalálják az alapot és eszközöket arra, hogy békességben, sőt örömmel hordozzák. A gonoszokkal azonban nem így van. Ők leverték, kétségbeesnek. Szívük gonoszága miatt ezek a keresztiek számukra kimondhatatlanul nehezebbek, mint amilyenek a valószínűségben.

Tehát való igaz, azt senki sem vithatja el, hogy a keresztény még a földi és ideiglenes boldogságát is csak a keresztben találja meg.

Szent Ferenc szelleme és a Katolikus Akció

Pálffy Erzsébet, grófnő.

A harmincas évek elején történt. Északolaszországi barátaimnál időztem. Tél volt. A vidéket sűrűn beleppte a hó. A hőmérséklet fagypontra süllyedt. A fák jégpáncélba zárva dermedtek az ősi kastély előtt. Napok óta a szobát őriztem. Semmi kedvem sem volt kimozdulni a házból.

Annál inkább elcsodálkoztam, amikor a szobalány bejelentette, hogy látogatóm van. Éspedig Bettina, az én régi, kedves barátóm. Bettina ugyanis a szomszéd városkában lakott. Mintegy négy kilométernyire tőlünk. És még hozzá köztudomású volt az egész Friuli tartományban, hogy Bettina soha másként nem jár, mint gyalog.

Nyomottnak, lehangoltnak találtam.

— Nagyon kifárasztott az út ügy-e? érdeklődtem, amikor már helyet foglalt a kandelló mellett egy kényelmes karosszékben.

— Az út? ... Igen élveztem ...

— Hát akkor mi történt veled? ... Sohasem láttalak még ilyen leverteknél ...

— Meglátszik rajtam? ... Köztünk legyen mondra, igen rossz délutánom volt ma ... Tudod gyűlésünk volt Actio Catholica-összejövetel ... Már régebben megállapítottuk, hogy városkánk jó gyűgyede nem jár rasárnap templomba ... Ezen akarunk segíteni ... De az eredmény? ... Kétségbeesítő, kétségbeesítő? ... Többet ártottunk, mint használtunk ...

Egy kis csend támadt. Bettina idegesen dobolt széke támláján. Vonásaiából megannyi keserűség áradt, hogy megsajnáltam. Segíteni szerettem volna rajta.

— Mondd, Betta — kérdeztem, — van nálatok harmadik rend?

— Harmadrendük vannak, de harmadrend nincs.

— Meg kellene alapítani ...

— Ugyan minek? ... Elég bajunk az Actio Catholica-ával. Még kisebb skatulyákba zárkozunk?

— Marpedig boldogult XI. Pius papánk nem ok nélkül tette Szent Ferencet a katolikus akció védnökévé. Magam tapasztaltam, hogy a ferences eszme talaján virágzik legjobban az Actio catholica ... Ott, ahol van harmadik rend, nincs semmi baj az Actio Catholica-ával ...

Bettina elvette magát.

— Oh, te járthatatlan terciárius! ...

— De kérlek ...

— Semmi de — folytatta most már komolyra fordulva, — Nem akarok megsérteni, ám szent meggyőződéssem, elöngült vagy a magad franciscanizmusával. Az Actio Catholica modern dolog, nem lehet a te kétszázévesztudós harmadrenddel megatározni vagy megfajlítani ... Nem kétkeltem, hogy valamikor korszakalkotó

hatása volt, de mint minden más eszme és intézmény ez is kiélte magát, elavult ...

Kissé megbosszantott ez a beszéd. Hiába, senki sem szereti, ha lebecsülik azt, ami számára szent. Nem szeretek vitázni. Így hát szó nélkül fel-

Löte Éva alkotása.

rettem a mellettem lévő asztalkán heverő zöldkötésű könyvet és Bettina kezébe nyomtam.

— Peter Lippert jezsuita atya legújabb munkája — mondtam. — Ismered?

Hangosan olrasta a címet:

— Vom guten Menschen ... Nem ismerem.

— Akkor lapozd fel a 332. oldalt és olrasd az utolsó két sortól kezdve.

Bettina rámnézett, mint aki nem érti, mit, miért kell tennie, de aztán elkezdte az olrását:

... Assisi Ferenc nem csak egy új életformát alkotott, hanem egy új életet hagyott a késő utókorra is és ezáltal Ferenc a legegényibb és legeredetibb minden rendalapító között.

... A rendek történetének és a katolikus szeretesség fejlődésének szemlélete arra az eredményre vezet, hogy az Assisi Ferenc által nekünk ajándékozott lehetőségek tárolról sincsenek kimerítve. A szervezési elv, mely Benedeken át Domonkoshoz, Ignáchoz és az újabb társulatokhoz vezetett, belső lehetőségeiben a ki-

merülés szélén lebeg, — ami persze nem azt jelenti, mintha valaha is feleslegessé válnék vagy helyettesíthető volna. De az a gyökeresen új, ami éppen ma annyi lélek által és oly sok új alapítási kísérletben kerestetik, csak egy vonalon, az ősi ferences ideál vonalán található meg; a szabad életöröm, szabad szeretetegyülés vonalán, a közvetlenül önmaga és nem a gondolatszerkesztés által ható lét vonalán, az ősi, élő és eredeti, amellelt belső törvényekkel formált egyéniség vonalán. Ha Isten egykor megajándékozta egyházát a jövő rendjével, mely után legjobbjaink oly vágyakozva tekintenek, az minden esetre a ferences lélek vonásait fogja magán viselni ...

... Ezért nem véletlen, hogy ifjúsági mozgalmunkban Ferenchez hasonló vonások mutatkoznak ...

Félszakitottam Bettinát.

— Remélem Pater Lippert szavai meggyőznek, hogy a franciscanizmus nem elavult?

— Kétségtelenül, kétségtelenül — hebegette zavartan. — Nagyra becsülöm Lippertet és tudom, hogy ő modern ember, a legmodernebb ...

Oh, de hálás voltam ebben a pillanatban Pater Lippertnek, a lángeszű papnak, a tisztáú felsőpfalzi földművescsaládból kisarjadt szerzetesnek, München apostolának, akinél jobban senki sem értette meg a ma emberének szívét és problémáit s aki olyan meggyőző erővel irt az én drága Szent Ferencemről ...

— Látod, Bettina, — mondtam szelíden —, nemcsak a ma, hanem a jövő is a ferences gondolaté ... És ezekután megint csak felhírom figyelmedet, Pius pápa nem ok nélkül tette Szent Ferencet a katolikus akció élére ... A ferencrend és általa a harmadik rend érszázadok óta világi apostolokat nevel. Kiegyensúlyozott, derűs, egyszerű, alázatos és vonzó egyéniségeket, akik pusztán életükkel és példájukkal is prédikálnak, gyengéd és szerető szavaikkal pedig utat találnak minden szívhez ... Egy böics olasz papiismerősöm szokta mondani: Az Actio Catholica tulajdonképp actio francescana ... Fogadd meg tanácsomat ...

Bettina nem felelt. Másra terelte a szót. De mikor elbűcsűzött, kölcsönkérte a Lippert-könyvet, hogy elolvassa a Szent Ferencről szóló tanulmányt, majd csak úgy mellékesen megjegyezte:

— Holnap beutazom Udinébe. Ha lesz időm, elnézek a ferencesekhez és megbeszélem vele ezt a harmadrend-ügyet ...

Igy történt ...

Es ma? ... Az én kis olasz városkában virágzik a harmadik rend és csodálatos eredményekről számolhat be az Actio Catholica ...

Új lelkesedéssel a régi csapáson.

P. Pusztay Gábor, O. F. M. országos igazgató.

1942. Szeretnénk, ha emlékezetes dátum lenne Szent Ferenc világi rendjében, a harmadik rendben. *Ez az év* elgondolásunk szerint, nemcsak új évet, hanem új életet és megújult tevékenységet is jelent. Ettől az időponttól Szent Ferenc Atyánk hármaskörének minden Magyarországon élő fia szent együttérzéssel, kart-karba öltve dolgozik a lelkek üdvéért és a szebb magyar jövőért. Eddig is ezt tettük, de nem egyöntetűen, hanem helyi jelleggel, szétforgácsolt erővel.

Az 1941. évi katolikus nagygyűlésen megérte a kor sürgető szavát összefogott a hazánk területén levő öt rendtartomány tartományfőnöke és megalakította megbízottja révén Szent Ferenc magyarországi világi rendjének Országos Szövetségét. Így egyesült a közös cél szolgálatába a mariánus, az erdélyi, a kapisztránus, a minorita és a kapucinus rendtartományok hatáskörébe tartozó rendi községek összessége.

Célunk: gazdagabbá tenni tartalomban a világi rendet. Mélyebb lelkeséget, több öntudatot, átütőbb erőt és eredményesebb tevékenységet szeretnénk belevinni. E cél megvalósításához, kedves rendi testvérek, a ti munkátok is szükséges. A ti érdekekben dolgoztunk, miattatok alakult a magyar rendi mozgalom. Szorosabb kapcsolatot szeretnénk teremteni a küzdő, szenvedő emberek között. Ti lesztek a mi segítőtársaink.

Szent Ferenc Atyánk világi rendje annyi *kegyelmet nyújt*, hogy hozzá fogható alig találhatóunk másutt. Ez a kegyelmi áradat úgy előnti a hozzá őszinte szívvel-lelélekkel közeledőt, hogy szinte elmerült benne a gazdag a maga gazdagságával, szegény a ninestelenségével s amikor öntudatra ébred, nem lát mást, csak embertestvért. Ma éppen erre van szükség. hiányzik korunkból a szeretet, a test-

véri együttérzés. Ezzel segítünk legjobban korunk szociális nehézségein, de vallástalan közönyén is. Mindkettőre égetően szükség van, mert egyedül csak ezzel segíthetünk a kor vajdó nehéz helyzetén.

Ez az év a *szervezése* és a *propagandáé*. Az előbbi elvégezzük majd a rendi községek vezetőségével egységes szellemben. Az utóbbi pedig tirátok vár. testvérek. Ez az év ne muljon el úgy egyikünk életében sem, hogy legalább egy új tagot ne szereztünk volna. Szülők, éljetelek úgy, és neveljétek olyan szellemben gyermekeitek, hogy ők is nyomon kövessenek benneteket. Hozza el jegyes a jegvesét, barát a barátját, hivatalnok a hivatalnoktársát, munkás stb. a vele együtt dolgozót. Így változik meg a családok arculata, a hivatalok beszédmódja, a szalónok társalgási menete és a munkástömegek lelki világa. Ez a propaganda hoz vallási, erkölcsi és szociális megújulást társadalmunkba. A munka nem lesz nehéz! Nagyon sok jó lélek van köztünk, aki csak egy kis biztatásra és bátorításra szorul. Vagy azért nem lépett eddig Szent Ferenc követői közé, mert nem ismerte a világi rend szellemét; *ismertessük meg velük.* Vagy azért, mert téves a róla alkotott fogalom: *oszlassuk el a tévedést.* Hogyan? Ha tehetjük élő szóval és a ferences sajtótermékek terjesztésével. Adjuk kezükbe hivatalos lapunkat, a „Magyar Barátot”, s a többi ferences lapokat: Szent Antalt, Hírnököt, Katolikus Világot, Vasárnapot, stb. A megjelenő központi kiadványokat, rendi szentjeink és boldogaink életét és az ügyeinket tárgyaló műveket.

Ez az összefogás és tevékenység hoz több *üzbuzgóságot* a mi életünkbe, szebb jövőt csillogtató reményt küzdő nemzetünkbe és *új virágzást a magyar világi ferencesek történetébe.*

PAX ET BONUM!

UZDÓCZY ZADRAVECZ ISTVÁN PÜSPÖK ÚR ÖNAGYMÉLTÓSÁGÁNAK.

A nagyteremben rivalda-lámpák
kereszt-tűzében csillogó dámák,
katonák, papok, művészek, bölcsék
ültek hallgatag, s nézésük bölcsőbb

Francesco arcát nézte kutatva.
Ott állt fehéren, irányt mutatva
a kormos kornak. Fénylett az arca.
Őrök alázat galambját fogta.

Mosoly világolt aszkéta arcán.
Komoly mosoly volt, nem gyermek-pajzán.
Őrök mosoly, mely szívében érett,
merészen fénylett, s a Világé lett.

Hét század előtt Assisi rétjén
élt ez a mosoly, s azuros kékjén
az umbriai szöke tavasznak
mesélt az úrról olasz parasztnak.

Akkor Ferenc csak kisebb testvér volt.
Szemből könny és érben vér folyt.
Egérke, huncut, futkosott rajta.
Hegedült néki. Vértelen ajka

Nap-himnuszot mormolt. Kigyult a lelke.
Úgy élt, mint más, csak Istennel telve.
Láz verte szikár, borzongó testét,
míg fényt dobáltak felé az Esték.

Gubbio bőszen üvöltő vadja
alázatos lett, szelíd, és hagyta,
hogy bölcs szavával békét szerezzen
rettegő népnek, mely összeresztent.

mikor az erdön zengett az éjjel,
s félelmes hangok rohantak széjjel.
Szava pirosló békének hidja
volt, szemé égnek kekjét felitta.

Galambsimító Francesco szíve
mostan is csillog millió színben,
mint egykor régen Assisi rétjén.
Umbria szöke azuros kékjén.

Alakja ködön, korokon túlnőtt.
Követik Őt és Szegénység-Űrnöt
papok, művészek, tudósok, bölcsék;
egyik szerényebb, a másik bölcsőbb.

Őrök alázat. Koldús. Szegényke.
Szívéből boldog, aranyló béke
hull a szívekre, s teremő Jóság.
Isten kertjében érett Valóság.

Szava rohan a zord korok felett.
Mosolya olvaszt csikorgó telet.
Ajkára a szó feltör az Égre:
Pax et Bonum... Pax et Bonum... Béke...!

Sédy Rezső.

A szentáldozás és a káromkodás.

Dr. Petró József.

A szerkesztőség ama felhívásának, hogy a káromkodás ellen megindított országos mozgalomban való tevékeny közreműködésre a Harmadik Rend tagjainak tanácsot adiak, nagyon nehezen tudok megfelelni. Hiszen magam is látom, mily izzó lelkesedés honol a Harmadik Rendben minden szent ügy iránt és sokszor egészen igénytelen tagok mekkora erőfeszítéssel küzdenek a szörnviű bűn megakadályozásán. Tanácsra tehát igazán nem szorulnak.

Az elvézendő feladat roppant széles arányai azonban mégis arra készítetnek, hogy *mint a Harmadik Rend tagja ezt az alkalmat is felhasználjam a végzetes bűn elhárítására.*

A káromkodás valóban a *legnagyobb szegényfoltja hazánknak.* Isteneválzás előfordul ugyan minden népnél az ég alatt, de olyan durva, minősíthetetlen, egészen trágár formában, mint nálunk, sehol a világon. Szomorú egyedülisége, gvászos dicsősége ez sokat szenvedett, szegény fajtánknak. Evvik-másik népnél csak olyan káromkodások vannak, hogy nálunk akár egy apáca is kimondhatná megütközés nélkül.

Odasüllyedtünk, hogy *a káromkodást sok magyar ember már nem is tartja bűnnek,* akárcsak a parázna nő az erkölcselen életet. Szomorú, de nem alaptalan az a megállapítás sem, hogy a zsidók általában kevesebbet káromkodnak, mint a keresztények. Ide jutottunk! Az őszövétségben még nagyon lehetett kövezni az istenkáromlót (Ex. 24. 16.), ma már ezt nem lehet megtenni a vétközök nagy száma miatt. Szomorúan kérdezzük, mirevaló volt akkor a megváltás, mi haszna volt Krisztus vérének, ha több és rémesebb istenkáromlás folvik „az Isten országában.” mint annakelőtte. Mily keserűen fognak azok az anynyiszor megbántott Isten előtt lakolni, akiknek saját gonoszságuk miatt Jézus keresztje nem feltámadásukra, hanem romlásukra lett.

Mennyi prédikáció, mennyi misszióbeszéd hangzott már el a káromkodás ellen! Ezek természetesen nem voltak hatás nélkül. Azért mégis azt kell tapasztalunk, hogy *pusztán prédikációkkal nem tudunk gátat vetni ennek a szennyes áradatnak,* nem vagyunk képesek hatálytalanítani ezt a ránk nehezödő nemzeti átkot.

Mit tegyünk?

A káromkodás már oly régi, mélyenfekvő bűn a magyar nép lelkén, oly haláloshozó fekély az egész magyar társadalom testén, hogy azt már csak maga az Úr Jézus — szinte csodaszamba menő, rendkívüli segítséggel — tudná meggyógyítani. Eppen azért felhívjuk a figyelmet arra, hogy minden eszközt megpróbáltunk már a káromkodás ellen, eredmény nélkül, csak a tömeges, gyakori szentáldozás erejét nem használtuk még ki eléggé. Pedig akik hosszabb idő óta gyakori áldozók, azok magukon is tapasztalhatták a szentáldozások átalakító, büntőlmentesítő hatását. Ezt az eucharisztikus hatóerőt be kell kapcsolnunk mozgalmunkba, mert hiszen a legtöbb ember nem gonoszságból káromkodik, hanem pusztán azért, mert gyöngé akarata nem bír a rossz szokással, a felgyult haraggal, a lelki robbanások fe-

szítő erejével megküzdeni. Viszont az Úr Jézus szent Testének gyakori vétele s az ezzel nyert égi kegyelem megrögzíti a jó elhatározásokat, fellobbantja a hit fényét, fokozza az örök célok vonzóerejét és főleg az ingatag akarat mellé támaszt állít a viharos kísértések tüzeiben.

Eppen azért, aki szereti az Úr Jézust s akinek lelkét égeti a sok káromkodás, az tekintse nagyon sürgős feladatának a gyakori szentáldozásért való apostolkodást.

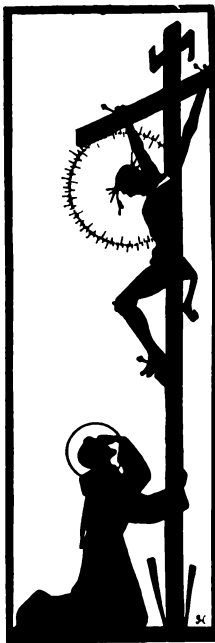
De még a felnőttek gyakori áldozásánál is nagyobb erejű ellenszernek látszik a káromkodás átkos bűnének leküzdésében a *gyermek korai és gyakori áldozása.* Amit a belügyminiszteri rendelet és a rendőri főda nem tud elérni, sok esetben megvalósítja a káromkodó apával szemben a mosolyogva kérencselő gyermekeik. Mintha csak az Úr Jézus is a káromkodás vad dühének megfélemezését az ártatlan, az Oltáriszentség körében apostolokká fejlett gyermekek sikerének tartotta volna fenn!

A korai gyermekáldoztatás csodás, bájos világa, boldogító ragyogása magyar földön csak az eucharisztikus szentév után tárult fel előttünk, mióta sok helyen a 7 éves vagyis I. osztályos gyermekeket viszik az Egváz parancsának megfelelően az első szentáldozáshoz. Az e téren szerzett tapasztalatok alapján hiszünk a holland papoknak, mikor azt állítják, hogy azt a rendkívüli vallási fellendülést és azt a bámulatot, szinte az őskereszténységre emlékeztető áldozatkésztséget, melyet mi idegenek nem gyözzük nálunk eléggé csodálni, nem annyira az 1905-től kezdődő gyakori szentáldozásnak, mint inkább az 1910-ben megindult korai gyermekáldoztatásnak köszönik.

Ha a káromkodásról szólnak, lehetetlen finomabb érzékű, tisztult lelkék előtt meg nem említenünk az *engesztelés kötelességét.* Az Úr Jézus iránt érzett szeretetünknek az a próbája, fáj-e nekünk az a sok támadás, megalázás, mely az Urat az istengyalázó emberek részéről éri. Ha már egyénileg nem is akadályozhatjuk meg a káromkodást, használjuk fel legalább hívő lélekkel alkalmul, hogy embertársainkért imádkozzunk és szentáldozásainkat engesztelésül felajánljuk. Az engesztelés, a vigasztalás nemcsak annak szerez örömet, akit vigasztalnak, hanem annak is, aki vigasztal. Az engesztelés áldásai, — mint csillogó aranyeső — visszahullnak ránk.

Forró imánk majd melegséget, lelkesedést visz abba a kereszteshadjáratba, melyet most az Akció Katolika indított a káromlás veszedelme ellen.

Minden mozgalomnak az a halála, ha csak papiron marad és az indítás harsonái lassankint elhallgatnak, hangjuk belevesz az élet vásári zajába. A káromkodás ellen indított mozgalom ma még csak *felülről* jött kezdeményezés. Sikere csak akkor lesz, ha ugyanakkor *alulról,* vagyis az egyes egyének részéről is meleg érdeklődés, munkakedv és áldozatosság áll sorompóba. Nem mindegy az, hogy azt a Budapestről küldött röpcédulát az ablakon keresztül hajtják-e be a szobába vagy pedig egy buzgó harmadikrendi adja át meleg szavak kíséretében. A

„Nem szeretjük a Szeretetet!”

kommunisták sejtrendszernek, mi pedig egyénenként való apostolkodásnak hívjuk ezt a munkát.

A Harmadik Rendnek minden társadalmi rétegben megvannak a maga képviselői. Úgy tapasztalom,

hogy a tagok szentáldozásaikkal és apostolkodási készségükkel adtak eddig is lendületet azoknak a mozgalmaknak, amelyekbe belekapcsolódtak. Ezt kell tenniük most is.

SZÁZ ÉV TÁVLATÁBÓL.

1842-ben Szent István hetében hat irgalmas nővér érkezett Szatmárnémetibe, hogy csodálatos, derűs, áldozatos szellemükkel Szent István országának majd dicsőségei legyenek. Szent Vince napsugaras szellemét körülöngte ebben a kis magyar csapatban egy új, fakadó élet tüzes lehelle. És ez az új élet ma már fává terebélyesedett.

Hála a Gondviselésnek, minden század kitermelte a maga csodálatos fényvel ragyogó magyar Püspökét. Mit jelentett a zsenge-hitű kemény magyarnak Szent Gellért, Szent Asztrik, ki tudná azt fölmérni? Mit jelentett a könnyelmű főnemességnek egy kemény, kötelességtudó Tomori Pál, ki tudná

azt fölmérni? És egy Pázmány bíboros. A Prohászka Ottokárok, Tóth Tihamérok, Zdravec Istvánok tüzes, tenni-kész magyar hajtása volt a Szatmári Irgalmasnővérek alapító, lánglelkű püspöke. Hám János is. Hám János a szentek bajt és veszedelmet megérző csodálatos bölcsességével a szeretet sarkaló sürgetésére hozta létre ezt az egyetlen magyar női szerzetet.

Mi, ferencesek, boldog örömmel ünnepelünk együtt az Irgalmas Nővérekkel. Hiszen az Alapító Hám János Gyöngyös szülötte, azé a Gyöngyösé, amely hitét a hatalmas ferences klastromnak köszönheti évszázadok óta. De örömről azért is érez velük, mert hiszen

dédelgetett kincsünkben, Tartományunk szemfényében, a kínai missziós-területünkön is ott vannak velünk Szent Vince magyar leányai. Máter Inviolata az első vértanú, hogy ezzel is rámutasson a Gondviselés csodálatos életükre: Inviolata, szeplőtelen az az áldozatos élet, amit hivatásuk teljes átérzésében gyakorolnak csendes, názáreti rejtettségükben.

Kívánjuk Szent Vince Atya és az alázatos Ferenc testvér szeráfi áldását áldozatos, türelmes, megrendítően fölséges szentistváni munkájukra!

P. Hajnal Ágoston, O. F. M.

Szűzek

Szent Vince jubiláló magyar leányainak, a magyar liliumkert öreinek, a Szatmári Irgalmas Nővéreknek!

Csodák: nem ismeri senkiséim.
Titkok: még nem látta emberszem őket:
Tisztákat, az égbetörőket.
Csak az Isten mosolyog néha
Hőféhér szelid arcuk fölött.
— Kigyúitva a csodás fényködöt. —
Hogy elülze az ördögöt.
Ki megkívánta szűz gyümölcsüket:
Érintetlen, esóktalan testüket.
Erősek, kik megtagadták önmaguk.
S lettek örök diadalkapuk.
Az Életúrnak szépséges arái,
Az emberiség csillagesodái:
Juditok, Máriák, Margitok,
Imrék, Józsefek, Lajosok.
Kegyelemolajtól illatos szűzek.
Az Isten oltárán égő öröktűzek.
Szentek, kik szüntelen hisznek,
Szívükben szűrős töviseket visznek.
Úgy mennek a hegyre, egyre
Tördelik kedvük virágos ágait,
S ha a szív-kehely kinyvőrékkel megtelik:
Vágyódó ajakkal a Végtelennek
Vidám alleluját énekelnek.
Alázatosok, kik magukban nem biznak,
S a kegyelem-emplőkön szívnek
Liliumnál fehérebb titkokat.
Szentillatú vágyakat, melyek húznak,
Mint esodamágnesek: mutatják az égi útát!
Rajongók, kik önfeléd lázban
Sanyargatják magukat szüntelen.
S a fekete elmulás-hegyen
Hajszolják szép ifjúságukat
Az ég felé, az Isten elé.
Hősök, kik durva kámzsába rejtik

Tavaszlázás törékeny testüket,
S az égi hárfát: tündérszép lelküket
Az illatos vágyak csoda-fogatán
A fényes égbe röptik.
Boldogok és csöndesek,
Sápadtak és szemérmesek.
Szemlesütve, szendén, csodásan,
Illatosan, vígan, ima-lázban
Vonulnak szép nászruhában,
Menyasszonyfehér pongyolában
Minden embernek szóló lakomára:
Égi nászra, meghívásra.
Évezredek óta szüntelen,
Remegve, félve, kedvesen,
Hogy a szürke földi emberek
Ne hallják meg lépteik nesztét,
Az égbe-törőket észre ne vegyék.
Es higyjék, hogy csak emberek.
Nem titkok, nem csodák, nem szentek.
Mert csak Krisztusnak illatoznak ők.
Az erősek, az égbetörők,
Kik megtagadták önmaguk.
S lettek örök diadalkapuk,
Az Életúrnak szépséges arái.
Az emberiség csillag-csodái:
Juditok, Máriák, Margitok
Imrék, Józsefek, Lajosok,
Fények, lámpások, csillagok,
Hősök, szentek, boldogok,
Ezredek komor idő-ködét
Átvilágító fénytornyok,
Az Isten oltárán égő öröktűzek.
Az égi kincset számunkra kibányászó
Jóillatú, legendás szűzek!

Könnnyű László.

Virágszálak

Szent Ferenc és társainak életéből.

(Olasz eredetiből ford. dr. Kőszeghy Mihály).

A MI URUNK JÉZUS KRISZTUSNAK A FÖLFESZÍTETT-NEK ÉS SZÜZ ANYJÁNAK, MÁRIÁNAK NEVÉBEN. AMIT ITT ELMONDUNK AZOK AFFELE VIRÁGSZÁLAK KRISZTUS DICSŐSÉGES KOLDÚSKÁJÁNAK, SZENT FERENC ATYÁNKURÁNAK ÉS AZ Ő EGY NÉHÁNY SZENT TÁRSÁNAK CSODÁIRÓL ÉS AJTATOS PÉLDÁIRÓL. — JÉZUS KRISZTUS DICSŐSÉGÉRE. AMEN.

Mindenekelőtt meeszívlelendő, hogy dicsőséges Atyánkura Szent Ferenc élte fogvtáig mindenben az áldott Krisztushoz ízekezett hasonló lenni. Amint Krisztus is nyilvános tanításának kezdetén tizenkét Apostolt választott, hogy minden világi hiúságok megvetésével követői legyenek a szegénységben és a főbbi erővekben; akként Szent Ferenc is mindiárt a Rend alapításának kezdetén tizenkét koldússzegénységre kész társat szedett ösze maga köré.

És miként egy a tizenkettő közül — iskeriotti Judás elárulván Krisztust elbártolt az apostolságtól és felakasztotta magát, akként Szt. Ferenc tizenkét társa közül is egy, névszerint Kapella János, hitehagyott lett és utoljára ő is hurkot vetett nyakára és kimúlt.

Kemény lecke ez a választottaknak, alázatosságra és szent félelemre intó, nehogy bárki is biztosra vegye, hogy halála óráiáig kitart Isten kezevében. És amint azok a szent Apostolok, Szentlélekkel teltlen a világ csodáiá vááltak életszentségük és alázatosságuk által — akként Szent Ferencnek is ezen szentéletűi társai annyira vitték a jámborságban, hogy az apostolok ideje óta elhaddig a világ még nem isen látott olyan csodás szentéletű embereket, mint azok voltak.

Mivelhogy akadt közöttük olyan is, ki Szent Pál módjára életében szintén a harmadik óébe ragadtatott — ez volt Egved testvér. Lungo Fülöp testvérnék meg tízes szénnel érintette aikat az angyal, ukáresak Izaiás prófétának. Szilveszter testvér pedig úgy beszélt az Istennel, mint barát barátíával, ahogy ezt Mózes megtette. Egy másik meg értelmé élével sas módjára egész az isteni bölcsesség világossáig szérnvált mint Szent János evangélista. Ez volt a nagy alázatosságú Bernát testvér, ki csodálatos mélységgel tudta magvarázni a Szent frást. Volt olyan is közöttük kit az Úr szentítő avatott a mennyben, mikor még itt a földön élt. Ez volt Rufinus testvér, eavkori assisibeli nemes ember. Így jeleskedtek mindváian Isten különös kezevéjeként kiváló életszentségben, mintahogy erről majd ezután lesz szó...

KVINTAVALLE BERNÁT SZENT FERENC ELSŐ TÁRSA.

Szent Ferenc első társa az assisibeli Bernát volt, ki imígyen szakított a világgal.

Mikor még Szent Ferenc világi ruhában járt, jóllehet már jó ideje, hogy lemondott a világról és többé magára mit sem adott, hanem csak szanyaragatással és önmegvetéssel gyvörtöte testét, úgyhogy a városbeliek leetöbbie elmeháborodottnak tartotta s mint affele esetlent, kövekkel, sárral dobálták még rokoni is, meg mások is, ő pedig mindezt süket-néma módjára szó nélkül tűrte. Bernát főúr, Assisinek egyik legelőkelőbb, leggazdagabb és legértelmesebb polgára eltünődött magában, hogyan tud ez a Ferenc ennyire menni a világ megvetésében és honnan az a nagy türelme, hogy innen-onnan már két éve amióta gúnyt úznek belőle és ő mindennek oda se néz? Gondolta magában, mégis csak nagy Isten áldása van ezen a barátkán, miért is kapta magát, meghívta vacsorára és éjjeli szállásra.

Szent Ferenc elfozadta a meghívást, együtt megvacsoráltak és utána lefeküdtek. Ámde Bernát úr feltette magában, hogy minden áron kilesi vendégének életszentségét, azért saját szobájában tettett neki ágyat, melyben egyébként is éjente méeses szokott égni.

Szent Ferenc, hogy eltakarja az ő éjjeli ajtatoskodását, mihelvt szobájába ért, menten az ágyra vetette magát és úgy tett, mintha aludnék.

Hasonlóképpen eselekedett a házi gazda is, Bernát úr. Kisvártatva ő is nyugalomra tert és olyan erősen kezdett kortyogni, mint akit egyszerre mélyen elnyom az álom.

Szent Ferenc azon hiszemben, hogy házigazdája csak-egyvan első álmában van, fölkel az ágyból és imádkozni kezd. Egre emelt szemekkel és tárt karokkal nagy ájtatosan felfohászkodak — Én Uram! én Istenem!

Egyre-másra csak ezt mondja sűrű könnyhullatás közt — én Uram! én Istenem! — egész virradatig és egyebet nem. És ezt azért mondogatta annyiszor, mert egészen elélt

Nicolo da Foligno műve. Szent Ferenc és Szent Bernárdin a kereszttövében.

Isten szent Felségének szemléletével és csodálatával, ki nagy legyesen megkönyvörült ezen a veszendőbe induló világon, amelynek Ferenc szolgálja által kívánta a lelki üdvösség gyógyszerét nyujtani. És mert Szentlélekkel teltlen látnoki lélekkel előrelátá mindazokat a nagy dolgokat, miket Isten általa és Rendje által végeztetni rendel, másrészt meg figyelembe vette saját gyarló voltát és gyenge képességeit — azon rimánkodott, hogy a nagyhatalmú Isten, aki nélkül az emberi gyarlóság semmire sem képes, pótolja, gyámolítsa és egészítse ki mindazt, amire ő magától képtelen.

Ahogy Bernát főúr a mécsvilágnál Szent Ferencnek ezen szerföltöt ábitatos viselkedését látta és jámbor lélekkel látolgatta a szavakat miket ő egyre-másra mondogatott, — a Szent lélek biztatására elhatározta hogy ő is nagyot fordít életén.

Reggelre kelve odahívta Szent Ferencet és így szólott hozzá: — Ferenc testvér, én elszántam magamat, hogy vekeké szakítok a világgal és követőd leszek mindenben, ahogy parancsolod, Ferenc testvér ennek hallatára igen megörült és ezt mondja neki.

— Bernát mester, amit te most mondtál, olyan lélekbe-vágó, és annyira kockázatos dolog, hogy feltétlenül szükség-es ehhez a mi Urunk Jézus Krisztusnak tanácsát kikérnünk, vajjon az ő szent akarátja szerint történik-e ez? És ha csakugyan ez az ő szent akarátja, akkor világosítson fel bennünket, miként hajtsuk ezt végre. Menjünk hát a püspökségre, ott misét mondatunk majd egy buzgó papocskával, és mise után még imádságban maradunk egész a terciáig, kérve kérven a jó Istent, hogy a misékonyvnek háromszoros felnyitására mutassa meg az utat, amelyik kedvére való lesz, hogy azt választhassuk.

Bernát úrnak nagyon tetszett az ajánlat. Nyomban megindultak hát a püspökségre, ahol misét mondattak és utána még a terciáig imádkozgattak, amikor is a misező pap Szent Ferenc kérésére fogta a misékonyvet, kezeszetet vetett rá és Jézus nevében háromszor egymásután felnyitotta.

Első felnyitásra azokra a szavakra akadtak, miket Krisztus mondott a tökéletességre vágyó evangélistáknak: ha tökéletes akarsz lenni, menj, add el mindenedet, amid van, oszd ki a szegényeknek és kövess engem.

Második felnyitáskor azokat a szavakat találtak, amiket Krisztus mondott apostolának, mikor elkálde őket tanítani:

— Semmi útravalót ne vigyetek magatokkal, se botot, se táskát, se sarut, se pénzt... Így akarván őket kioktatni, hogy megélhetésük felől minden reményük Istenben legyen és nekik az evangélium hirdetésén kívül egyéb gondjuk ne legyen.

Harmadik felnyitáskor Krisztus Urunk ezen szavai kerültek eléjük.

— Ki utánam akar jönni, tagadja meg önmagát, vegye fel keresztjét és kövessen engem...

Ezek után Szent Ferenc ennyit mondott Bernát úrnak:

— No, itt a tanács, amit Krisztus ad nekünk! menj és teljesíts, úgy ahogy hallottad; legyen áldott a mi Urunk Jézus Krisztus, ki megmutatta nekünk az ő evangéliumi életet.

Bernát four tovább se szó se beszéd, sarkon fordult, dúsággal letéve eladta mindenét, amije volt, az árát jókedvűleg elosztotta övegyeknek, árváknak, rabok családjáinak, kórházaknak, jámbor zarándokoknak. Míndebben pedig Szent Ferenc őt hűségesen és okosan segítette.

Ahogy ezt bizonyos Szilveszter nevű ur látta, hogy Szent Ferenc milyen bőven bánik a pénzzel és hogyan szórja azt a szegényekre, fölébredt benne a kapzsiság, oda merészkedett Szent Ferenchez és ezt mondta neki:

— Hallod-e, te még nem fizetted ám ki nekem egészen azoknak a köveknak árát, miket templomjavításra vettél tőlem, látom most van pénzod bőven, hát csak ide veled!

Szent Ferenc egész elképedt ekkora pénzsóvárgáson, de mint aki az evangéliumot szöszterint veszi, ahelyett, hogy kötekedni kezdett volna vele, egyszerűen belemarkolt Ber-

nát úr pénzeszákjába és teli marokkal rakta Szilveszter ölébe a pénzt, mondván: — nesze! ha kell még, adok.

Szilveszter elégedetten tovább állt és igyekezett haza. Estére kelve fölébredt benne a lelkiismeret, hogy mit is csinált ő napközben és eljárása fölött súlyos szemrehányást tett magának. Mélyen meghatotta őt Bernát úr istenes eljárása és Szent Ferenc csodás lemondása. Hozzá még azon éjjel és a rákövetkező két éjszakan Isten különös látomásban is részesítette

Szent Ferenc szájából egy aranykeresztet látott kinőni, mely egész az égig ért. A kereszt két karja pedig átfogta a földet, napkeletől napnyugatig.

Ezt a látomást annyira szívére vette, hogy a jó Isten kedvéért ő is lemondott mindenről, szétosztotta mindenét és beállt a kisebb testvérek közé, ahol életszentségben és Isten kegyelmében annyira vitt, hogy magával a jó Istennel társalgot, mint barát barátjával, miről maga Szent Ferenc is nem egyszer tanuskodott, és amire majd később még rátérünk.

Hasonlóképpen Bernát úrnak is olyan bő kegyelmeket juttatott az Úr, hogy többször mennybe ragadtatott. Szent Ferenc úgy kezelte őt, mint akit különös tisztelet illet meg, sőt rendalapítónak tekintette, mert ő volt az első, ki lemondott a világról, szétosztotta mindenét a szegényeknek, magának nem tartott meg semmit, még egy szál ruhát se, hanem annyira szöszterint vette az evangéliumi szegénységet, hogy teljesen ruhátlanul vetette magát a Felfeszített karjába, kinek neve legyen áldott, most és mindörökké. Amen.

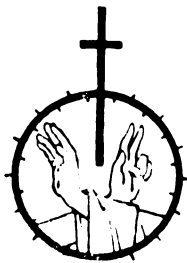
FERENCES SZEMMEL

A Magyar Barát osztatlan tetszést aratott. Ilyenkor mindenki vár valami újat a lap kiállításában és tartalmi elrendezésében. De csalódtak. Azonban nem vettek észre, hogy az új szerkesztő mint alakította a maga képre és hasonlatosságára már tizenhárom hónapja a Ferences Közönyt s mint készítette elő olvasóit a Magyar Barát eszméire és stílusára. Gyakorlati szempontból meg egyenesen katasztrófális lenne a hirtelen változás. Így is sokan nem ismerték fel benne a Ferences Közönyt gyermekét, s visszaküldték az új köntösben megjelent ismerőst.

Érdekes cikkben számol be Kállay Miklós Giotto világhírű Szent Ferenc-freskóinak betegségeről és gyógyításáról a Nemzeti Újság hasábjain. Az assisi Szent Ferenc-bazilikában látható freskók „betegségének” oka a nedvesség következtében elszaporodott mikroszkopikus penészgombák legbujább tenyésztete. Így állapította meg a Giuseppe Bottai tündözése révén megalakult Centrale de Restauro, a műemlékek restaurálására szervezett központ. Kíméletlen és minden áldozatra kész harcot indítottak tehát a nedvesség ellen. Rendbehozták a tetőt, elszigetelték az épületet környező talajt, megújították a bazilika alapfalát, feltöltötték és alacsonyították a templom melletti lejtos rétet, helyrehozták a szellőztető nyílásokat, szigetelést elválasztották az épülettel a környező temetőt. Csak ezután láttak a freskók tisztogatásához. Egyszerű eljárással, formalinos vízbe mártott szivacsos csalták elő újra a evengend rózsaszíneket és halvány szöszöket, s újatereztették Szent Ferenc életének mind a 28 képét. Felbecsülhetetlen értéket ment meg az olasz állam támogatásával munkálkodó restauráló bizottság. Mi, ferencesek, külön örömmel fogadjuk a hírt. Giotto freskói annak a nagy hatásnak bizonyosságai, amelyet Szent Ferenc egyénisége a művészetre gyakorolt. Új világot hirdetett a Giotto esetjén megjelent szent-

ferenci stílus, a Pax et Bonum, az áldás és a béke korszakát! Bárcsak átmenthetnők a festményekkel Szent Ferenc Atyánk lelkét is, s megtanulnók benne minden eresztekében megglazult világnak újatereztésének művészetét!

A káromkodás ellen szervezett katolikus megmozdulás sikerrel jár. Ezt már az eddigi eredményekből is könnyű megállapítani. Mi, ferencesek, már bevált módszerrel kapcsolódhatnánk a mozgalomba. Portomauriziói Szent Lénárt, a belmissziók védőszentje, érdekesen küzdött a káromkodás förtelmes büne ellen. Fohászimákat szövegezett s betanította rá a híveket. Ha valakit káromkodni hallottak, ilyen röpimákat mondtak: Dicsértessék a Jézus Krisztus! Eljen Jézus! A kisgyermekeket arra buzdította, hogy fussanak a káromkodó emberek mellé, s kiáltásuk túl a káromlást, s mondják torkuk szakadtából: Eljen Jézus! Áldassék Jézus! Dicsértessék a Jézus Krisztus! Csodálatos hatása volt Szent Lénárt ötletének. Ha követjük Szent Bernárdint és Szent Lénártot a plakát alkalmazásban, kövessük a harc hatásosabb, hangosabb módszerében is! Fanatizáljuk gyermekeinket és tanítványainkat, s neveljük elszánt küzdelemre. Mi lenne, ha minden káromló szót egy Dicsértessék! vagy Eljen Jézus! felkiáltás folytana el? Azt hiszem, elmenne a letorkolt atyáknak a kedve a káromkodástól!

Szent Ferenc Világi Rendjének terjesztése és szervezése olyan ütemben halad, mint eddig soha. A terjesztés legkülönbözőbb módját eszeli ki a Harmadik Rend rajongóinak leleményessége. Több missziós atya a szent misszió egyik szentbeszédjét szentelli terciárius gondolatnak. A misszió végén nagy beöltözési ünnepség keretében veszik fel a jelentkezőket a rendbe. Milyen áttűtő sikert érhetnek el, ha a nagybőlti missziókban minden ferences misszió-nárius magává tenné ezt a gondolatot, megalapítaná a rendi községet. Az Első Rend tagjai tehetnek a leg többet a Harmadik Rendért. — Hatalmas mozgalomra dagaszthatnánk a terjesztést. Csak hogy mi is a kezdet nehézségeit látjuk, s nem hisszük, hogy az ugar-törést vetés, a vetést pedig aratás követi! S ki mint vet, úgy arat!

A Harmadik Rend terjesztésének bátor módja az is, amelyet dr. Vitéz Berárd, O.F.M., szatmárnémeti ferences atya kezdeményezett. Január 9-én kezdte meg az Egyházközség közművelődési házában sorozatos előadását Szent Ferenc Világi Rendjéről. Maga a gondolat talán mások fejében is megvillant. P. Berárd azonban mert nyilvánosságra lépni a Harmadik Renddel. Nem fél a kudarcotól. Nem aggódik a miatt, hogy 10 vagy 100 hallgatója lesz-e? Mer tenni, meri kincseinket mutogatni, ismertetni, mer a sokszor leszállt Harmadik Rendről a nagy nyilvánosság előtt beszélni. Féllel egyszerre megnőtt a terciáriusmozgalom tekintélye is. Gondolataink tovább szövik a terveket... Mi lenne, ha minden ferences zárda székhelyen ilyen elszánt és bátor kisépességgel ismertetnők a Harmadik Rendet? Vegre is mi irányítjuk a híveket, s a szerint becsüljük szervezeteinket, ahogy mi értékeljük. Ha egy szívvel-lelékkel a Harmadik Rendet emeljük, hatalom-má s hódítóvá tehetünk! Kisereljük meg. Aki mer, az nyer! Szent Ferenc nem vallhat kudarcot a XX. században! Hisz, a világ várja az assisi szellemet, csak leheljük, s ontsuk...!

Beszédes képek

Irtta: Dr. Monostory Elekné

Országhatáron.

Testvérek! Hált' adunk az Atyáistennek, ki minket a sölétség hatalmából kiragadotán, elvitt az ő szeretett Fiának országába. (Sz. Pál Kolossz. 1. 12.)

Mi minden kell ahhoz, hogy itt a földön egyik országból a másikba juthassunk? Útlevel, vízum, utánjárás, vámvizsgálat.

A jó Isten viszont csupán a kegye' em lendítő erejével emel bennünket magához. Ország határára - bennünk élő Istenországáról van szó - egyszerű keresztelőkutat, gyóntatószékét állít. Reánk rajzolja a kereszt jelét, fehérbe öltöztet bennünket. S máris heléphetünk a kegyelem világába.

Grant Tamás, angol püspököt egyszer bérkoesis vitte London felé. Útközben megtudta, hogy a koesis már 10 éve nem gyónt. Látta rajta: szívesen rendezné a lelke ügyét, de még valami tartózkodás foglya. Azt mondja: a munkájától, a lovaktól nem ér rá templomba menni. A püspök gondolt egyet: letelepedett a koesis mellé a bakra.

Látja, milyen jó az Isten, fordult hozzá, ha maga nem ér rá templomba menni. Ő küld magához papot.

Mire a lovak Londonba értek, a koesis visszaérkezett a kegyelem országába. Elvégezte gyóntását, lelke újra fehérbe öltözött.

Sajnos, a napi élet robotjában sokszor bemoeskolódik a keresztelői fehér ruhánk. Maga a föld szó nekünk helyette sötét lelki köpenyt. Ilyenkor elolvándorunk a gyóntatószékig. A kereszt jelére, hála Istennek, lehelik a földszólte, szennyes ruha. Az Mya fehér köntöst küld helyébe. S a lélek újra otthonosan várhat a kegyelem országában. Kép

A kegyelembe öltözés után a boldog Isten boldogságából azonnal részt kap a lélek, - már itt a földön is. Mindenki érezhette ezt egy-egy igazi, alapos lelki tisztulás után.

De miért is olyan jó Isten országában, a kegyelem birodalmában élni? Először is azért, mert ott

minden lélek fehérben jár.

Ott mindenkit a kegyelem fehér színébe bújtatnak. Olyan ott valamennyi lélek, mint egy-egy boldog menyasszony Isten jegyese.

A szomszédunkban nagy galambesapát tanyázik. Egy vigasztalan, zord napon, sötétszürkélce borult ég alatt felrepültek a galambok. Megannyi fehér madárka. S az a sok szálló, fehér pont egyszerűben megváltoztatta a környék képét. Mert fehér volt, ragyogó.

A fehérség mindenkit lekölt, megragad. Szép a fehér hó, a fehér virág, az

ártatlan gyerekkarc, s szép a tisztá, fehérlélek.

Szénaí Szent Katalinnak megmutatta Jézus a megszentelő kegyelembe öltözött lelkét.

Látod, kérdezte tőle, ilyen szépségért nem volt-e érdemes szenvednem és meghalnom?

Az a Jézus kérdezte ezt, akinek a szeme a mennyország szépségéhez szokott. Nem találta soknak a keresztállást, mert olyan nagyon szép a szenvedéssel visszavásírt kegyelmi ruha.

Magyarországi Szent Erzsébetnek egy különösen szép Jézus-képet ajánlottak fel. Megnézte, tetszett neki, mégis eltolta magától.

Köszönöm, nincs rá szükségem. A szívemben hordlom azt, akít ez a kép ábrázol.

Reinthaler terenceus atna műve.

A legművészebb kép is semmi a szívekben élő Jézus szépségéhez viszonyítva. Azért szép a kegyelembe öltözött lélek, mert Jézus fehérége, fekete virul benne.

Menj békevel!

Ezt mondja Isten helyettese felőled: zúskor Járj békevel, a béke a deru birodalmában.

Valóban, a kegyelem világát bensőséges nyugalom tölti el.

Nagy Frigyes megkérdezte egyszer egy orvostól:

Miért van a katolikusok között aránylag kevés elmebajos?

Teltség, annak a titka a gyóntás intézményében rejlik. Nagy halással van a kedélyekre, ha bünterhüket levetthetik.

Egy nagy francia újságíró, Vuillel Lajos egyszer így nyilatkozott:

Még az én széles férfi vállaimnak is súlyos a földi élet pora, szennye. Két hétnél sose bírom tovább. Meg kell fürdetnem a lelkemet bánatban, szentgyónásban.

Limai Rózián már gyermekkorában észrevette lelkiatyja, hogy áldozása után nagyon boldog. Megkérdezte Úle, mit érez, ha Jézus a szívébe lép?

Olyan, mintha a nap kelne föl, felelte a kislány.

Valóban, egy-egy lelki megújulás olyan, mintha napféltel volna derűs, békés, nyugodt.

Élt fehérben.

Mit érezhettek erdélyi testvéreink, mikor 20 év után újra elővehették az eldugott magyar ruhát. Talán szerettek volna összenőni vele, hogy el se kelljen többé válniuk tőle.

S mit érezhet a lélek, mikor egy-egy lelkifürdő után újra *előszén* fehérbe öltözik? Felszabadulást a moesoktól, a régi én kivételözését, valóságos *megújulást*.

Az idő már egy hónapja új ruhában jár. Január elsője óta új esztendőnk van. Legfőbb ideje, hogy a lelkünket is megújítsuk. Ha te esztendő van, legyen újult lélek is!

A lelki megújulás lelki szabadságban áll. Mindenki annyira újul meg, amennyire felszabadul a bun igája alól. A bánat elszakadás a régi, rossz éntől, és szerető ragaszkodás a jó Istenhez.

Az első keresztények keresztiségük után 8 napig fehér ruhában jártak, a lelküket borító megszentelő kegyelem jeléül. Aki aztán a nyolc nap valamegyikén meghalt, annak ráírták a sírjára:

Elhunyt fehérben.

S akít igazán megérezte a lelki megújulás szépsége, arról majd azt fogják mondani a mennyben.

Egyszer *ipizim* meglátszott s azóta élt fehérben.

SEGÍTS IMÁDKOZNI!

Szentkiloncedet szerteünk olvasóikkal és a terciárius testvérekkel

PÁDUAISZENT ANTAL
tisztelétére, hogy az ima fogyerével álljunk a harc tereken küzdő magyar katonák mellé! Fiainkért, férjünkért, testvérünkért, atyáinkért jobaráinkért s a boldogabb magyar jövendőért imádkozunk. Vedd kezedbe a Magyar Barát

Szent Antal imafüzetét,
és tarts velünk!

Bőjtben és sírásban.

P. Kollár Kázmér, O. F. M.

Isten szerette a világot, a bűnbűnyedti emberiségnek megadta a kiengesztelés lehetőségét, azonban elvárja az embertől is a kötevező elégteladást. *Mindenknek könyörülj. Uram! és semmit sem utálsz meg azoból, miket alkottál; elnézően az emberek bűneit a bűnbánatért és kíméled őket: mivel te Urunk és Istenünk vagy. — énekl a hamvazószerda miséjének bekezdésében az Egyház. A Szentlecke már megadja a bőjti idő programját: *Térjtek hozzám teljes szívetekből, bőjttel, sírással és jajgatással. Szagassátok meg szíveteket, nem pedig ruhátokat, és térjtek meg az Urhoz, a ti Istenetekhez, mert jóságos és ő is irgalmas, türelmes és nagy-irgalmú, és számközi bűnök felét.* Joel 2 13. Az evangéliumban Krisztus további szövi a bőjt gondolatát, figyelmeztetve, hogy ne külsőleg, hanem a szív bánata irányítsa a bőjtöt. *Mikor pedig bőjtöltek, ne legyenek bússak, mint a képmunkások: mert meghevészítják arcukat, hogy bőjtölni lássák őket az emberek... Te pedig mikor bőjtölj, kezd meg fejedet és orcádat, és mond meg, hogy ne Istennek bőjtölni az emberek, hanem a te Atyádat, ki a rejtekben van; és Atyádat, ki a rejtekben, megjizet neked. Máté. 6. 16-18.**

A ma embere irtózik a bőjt gondolatától is. Mindig az ókor nagy vezeklőinek válogatott önkínzásait látja benne. Ezért az egész bőjtöt idejétmultnak tekinti. Igaz, a múlt vezeklőinek önkínzásai idejüket multták, de nem multta idejét a bőjtölő Egyház szelleme. A nagybőjti misék zárókönyörgése előtt a szertap mindegyiküknek odakiáltja. *Alizzatok meg fe eteket az Urnak! Az Egyház gondolata. Megalázn magukat az Úr előtt, mert bűnösek vagyunk.*

A nagybőjt az Ósegyházban a keresztelendők tanuló ideje volt. A nagybőjt minden egyes napján ma is egy-egy igazságot magyaráz a szentlecke és az Evangélium. Ezt a szokást az Egyház megtartotta ma is, mielőtt a keresztelendők tanítása nem szorított volna a bőjti időszakra. *Lesz pedig ez azért, hogy jelezze, hogy a bőjt szelleme ma is visszaterés az evangéliumi élethez. Krisztus hozta ezt az életet és csak ez az egyetlen út, mely elvezet az elvesztett paradicsom felélesztésére. Visszedjünk mindenben Isten szolgálatát, sok türelem, nyomórásában, szükségben, szorongatásban, fáradtságban, virrasztásban, bőjtölésben, tisztaságban, tudásban, béketüresben, nyújasságban. mondja Szent Pál. II. Kor. 6. 4-6.*

Az Írás szava. *Kell-mes időben meghallgattok téged, és az udvosság napján meoszáttal, téged. II. Kor. 6. 1.* Az Egyház imája erre támaszkodik a bőj-

ti időben: *Ur Isten, ki Egyházadat évenként negyvennapig bőjtöléssel tisztogatod, add meg népednek, hogy amit megtartoztatás által elnyerni törekszik, azt jóselekedetekkel végre is hajtsa. A bőjt tehát megtagadása a bűnök és keresése az Isten szerinti életnek.*

A paradicsomi átokkal terhelten, lerongyóldóltan állunk a nagybőjt kezdetén a nagybőjt kereszttárlatába: *Ime a bűn munkája, a megfeszített Is-*

tenember. Saját vére árán megszerzte számunkra a bocsánatot, most még nekünk kell a magunk részéről megadni a mi apró kis elégtelünket a bőjttel és a kereszttárlatához boruló bűnbánó lélekkel. A szenvedő Istenember látásának bűnbánatra kell hangolnia, mert nem az emberek tettek ezt vele, hanem ÉRTEEM halt meg, hogy elégteltel nyújtsa a megbántott Istennek.

Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?

P. Kőnig Anaklét, O. F. M.

A jó Isten szántóföldjén kevés a pap. A munka rajról-narától több és nehezebb. *Tűsok jut egynek: hióktalás, gyóntatás, prédikálás, hivatalos munka, beteglárogás, temetés és mennyi-mennyi egyéni probléma-megoldás. Van egyházim egy, szerzetesrend, ahol csak egy-egy fiatal ember kért felvételt. Néhány évvel ezelőtt még válogathattak az előjárók, most orálnk, ha valaki felvételt kért, ismerek fiatalokat, akiket azelőtt sehol nem vettek fel: ma jó teológusok.*

Nincs hivatal? Neveljünk, fejlesszünk hivatalt! Hogyan?

1. Ha egy családban akad fiú, aki állott azt mondja, hogy szeretne szerzetes lenni, ne beszéljük le, hanem örüljünk és mondjuk el neki, milyen magaslatos, isteni dolog és szertesapnak lenni. Ritka az a fiú, aki kiskorában nem akar valaki, valami lenni. *Iz-eg-mozgó természetű lappungó levé-genyiségnek a jele. Magyarúznak meg az ilyen fogékony kis léleknek, hogy mit jelent az, ha valaki, mint maga Krisztus Jézus, belékel menthet, taníthat, prédikálhat, misszióba mehet, halldoklátok végaszalhat, vagy a házáért is milyen nagy szolgálatokat tehet, esetleg katonapáter lehet stb... Adjunk az ilyen fiúk kezébe könyvet, amely a szerzetesapni élet egyik másik szentjének hűstetelét írja le. Pld. Kapsztrán Szent János, Pádai Szent Antal, Szent Ferenc Atyánk... Sok fiú ilyen olvasmányok hatásá alatt határozta el, hogy szerzetesap lesz.*

2. A gyermek lelke a természetfölötti igazságok iránt nagyon fogékony. Eppen ezért nem utolsó hivatalbrosztó eszköz annak hámsúlyozása, hogy aki mást a megyorszába s gít, bizonyára maga is sokkal könnyebben udvozúl. *Ezzel Jézus önmagának tartozik, hogy megajula mazza az ő szolgálat: Barmit eslekedtetek másnak, nekem eslekedtetétek. A szerzetes papjólott örökjogadalmának előkészítéséb n nem utolsó indító és megerősítő tanításként szerepel az isteni Mester nagy ígérete, amelyet a mindent elhagyó Szent Péterhez intézett: százannyit kap és az örök életet. Nem tagadhatjuk, hogy*

nekünk felnőtt szerzeteseknek nem egyszer csengegek lelkünkbe Jézus biztató szavai. *A boldogság után való vágy embert természetünk vezéjára.*

3. De a százannyi-ból földi életünkre is jut. *Igazságot, hogy hivatalossal megáldott szerzetes boldogsága, lelki békéje nagyobb bármilyen más földi boldogságnál. Nem mind arany, ami fénylik! Ez elsősorban a földi, világi életre vonatkozik. A földi boldogság Istentől kijelölt otthona a családi élet volna. Am a családi boldogság manapság ritka, mert hiányzik belőle Jézus szelleme. Mint Pázmány mondja: a házasság szigorú szerzet; nem a fejjelmet akarja ezen érteni, hanem a sok bajt, szenvedést, békéltenséget. A szerzetesap ideálismusa Krisztusból táplálkozik, akít nap-nap után Istennek feláldoz, másoknak készit; vagyis a boldogító kegyelmi áramlat állandóan üheli a békét, életet.*

4. Nagy segítségére van a csíra-hivatalnak a szőlő jó példája. *Az Egyház szolgálatában minden nap élénk állítja a szentek életét, s májnap mindy ezt o'vashatjuk: piús parentibus, jímber szőlőtől -- származtak. Rossz, ha rossz gyümölcsöt, jó pa jó gyümölcsöt terem. -- mondja az Úr Jézus. A szőlő otthoni jó magyarságra, imádságos életre, szentiségekhez való gyökéri járása a legjobb hivatalbrosztó eszköz.*

5. A legfontosabb eszköz a hivatalgyarapításra Jézus tanácsának követése: *Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásiba, mert sok a munka, kevés a munkás. Mt 9. 37.* *Vagyis a buzgó imádság. Mennyivel több lenne a hivatal, ha a szőlők, és minden lelkiélet élni örök-rő sok-sok sopánkosás helyett de'ly atyák mi!; többet vállalkozónak. Testvérem, aki olvasod e sorokat: mi lenne, ha több rem-válogathatnál lelkialyák, szónokok között, hanem örülnél annak, ha csak egyet is találkozhatsz!*

Pedig... pedig... Tedd meg kötelességedet, hogy ez soha be ne lovélkezzenek.

A könyv címlapja fejezi ki Szilárd János lelki világát a legjobban: a tomboló vihar ellen haladó vándor tarsolyából virágot szór ki a szél. Amerre jár, virág kél nyomában: szebb, derűsebb lesz tőle az élet. Ez a lélek rokon Szent Ferenc Fioretti-jének világával. Azért oly rokonszenves minden sora. Egyszerű szavaiban, gondolataiban, eseményszövegében csak úgy árad az asszisztív levegő. Egy-két virágszálat a csongrádi ferences élet kertjébe is ültetett a jó vándor. A szentferenci szegénység honol ma is ebben a klastromban. Jobban, mint bármelyikben az országban. A jó szívek szeretete fűti a cellát, osztja a kenyeret, szövi a ruhát ebben a házban. A következő sorok bevezetnek a csongrádi barátok virágoskertjébe, megsejtetik, milyen a „Szegénység Úrnő” lovagi szolgálata napjainkban.

A ferencrendi atyák csak nemrég telepedtek meg Csongrádon, de a szegények fertályában alig építették fel a templomukat, az a kis rendházukat, végtelen szegénységükkel, áldozatos hitbuzgalmuikkal és Istentől való drága kedélyükkel már is meghódították az egész várost.

Amint a dolgok rendjéből is következik, ezeket a derék franciskánus atyákat különösképpen szívükbe fogadták a város szegényei és ezek közül is leginkább az öregek és a gyerekek. Őh, mert a szegénység súlvát csak ilyen gazdag városban érzi igazán az ember s ilyen gazdag városban szomjúhoznak igazán a lelkek az Úr Jézusnak ilyen szolgálói után, akik nem a szószékről hirdetik a vigasztalást, hanem a saját életük példájában gyakorolják.

Megható szegénységükben a csongrádi ferencesek némelykor már bibliai könnvélművészekhez folyamodtak. Az égi madarak táplálkozásának és a mezei virágok öltözködésének mennyei derűjében például Albert atya, a „szigorú” házfőnök magaköré gyűjtötte egyszer a frátereket és megparancsolta nekik, hogy menjenek a Tiszára horgászni.

— Holnap péntek van — mondotta — azt esztek, amit fogtok! És ezentúl minden pénteken így lesz!... Szegény fráterek már hallottak valamit a horogról, meg a fenékszinorról, hát szépen levonultak a Tiszára horgászni.

És másnap este korgó gyomorral haitották fejüket álmora. Mert még egy kezegét sem fogtak.

A következő alkalommal már fogtak. Egy kezegét... Ismét a következő alkalommal hozzájuk csatlakozott a város egyik leghíresebb sporthorogása és az ő szak-szerű irányítása mellett már két kölvökharcát és egy 10 dokás botkát szállítottak Albert atya konvháira.

Ennek híre ment és a róla következő csütörtökön csatlakozott a fráterekhez, mint oktató, pár hivatásos tiszai halászember is. Ezek aztán úgy bevezették a vizi-tudományba az egyházi férfiakat, hogy Albert atya már azt se bánta volna, ha minden második nap péntek lett volna...

A csongrádi szegény emberek pedig mindezt mosolygva mesélezték s adták tovább egymásnak mint vigasztalást, és évi alamizsnáikat az ő gondokkal és nélkülözésekkel megvert életüknek.

De nemcsak kenyérrel él az ember, ugvebár. A ló-laknak is megvan a maga tápláléka és ez a táplálék Csongrádon sokkal izesebb, mennyei vitaminokkal teljesebb és gazdagabb azóta, amióta a ferences atyák ígét hirdetnek.

Innon a kiserdőből, ahol a nvári hónapokban magános fakunyhóm áll, kora reggeli órákban számtalanszor látom, amint a fráterek hajadonfált, barna csuhájukon fehér cingulussal s a cinguluson hatalmas, fekete olvasóval átjárnak a hajóhídon és céltalanul bolvonva a harmatos fűben, meg a partmenti rigófütyös esalitban, sötétre indulnak. Sohasem egyedül, mindig párosan. És sohasem beszélgetnek, de mindig némán. A nyugodt lelki-ismeret és az életöröm fényességével arcukon és szüntelenül a fák lombjait és azokon túl a bárányfelhős eget nézegetve. Imádkoznak ilyenkor? Vagy a madarakkal beszélgetnek? Nem fontos. Hiszen olyan egyre megy...

Látom azt is néha, hogy találkoznak koránkeelő napszamos-emberekkel, akik már messziről megsüvegelik őket. Ezeket mindig megszólítják. Hogy van, kedves bácsi? Hogy van, kedves néni? Aztán valami huncutságot is mondhatnak nekik, mert egyszerre hirtelen mind felkacagnak. És mintha a kiserdő is kacagna velük. A bá-

rányfelhők is, a Tiszán az apró vízfodrok is, minden. És amikor elköszönnek, a szegény napszamos-emberek is, mintha könnyebben vinnék a vállukon a kapát, meg az ásót és fűrgebben lépdelnének...

Hja, az ilyen égi táplálékban sok a vitamin! Olykor egy kedélyes szó többet ér, mint egy másfélórás prédikáció és ebben van a nagy erejük s jelentőségük a csongrádi ferences barátoknak. Ez csábítia hozzájuk a gyerekeket, akik gondtalanul játszanak, szívből kacagni csak azóta tudnak, mióta a barátok megtanították őket erre és ezért folyamodnak az öregek is útravalóért leg-szívesebben Albert atvához, ha közelegni érezvén haláluk óráját, a nagy útra készülődnek. Bizvást elmondhatom, hogy amióta a ferencesek rendháza felépült Csongrádon s éjszaka idején az utolsó kenetért ide kopogtat be a szalajtott unoka, esetleg dédunoka (mert ilyen is akad szép számmal erre felé), hogy azóta még meghalni is vidámabban halnak meg itt az emberek, mint másutt, ha ugyan egváltalában lehet vidáman meghalni s az Úr-isten teremtett világának ennek a szép Tiszának s ezeknek a szép tiszaparti erdőknek és mezőknek örökre búcsút mondani.

Ám, úgy látszik legalábbis, lehet.

Albert atvát egyszer az utolsó kenettel egyik leg-buzgóbb hívéhez hívták, bizonyos Rézi néni nevezetű 90 éves vénasszonvhoz.

Éjszaka és sürgősen.

Szegény Rézi néni Albert atva még eszméleténél találta, hát előbb meggyónította, majd feladta neki a hal-doklók szentségét, az utolsó kenetet.

Feladta, néhány keves és bátorító szóval ellátta Rézi néni lelkét élmóziával a nagy útra s midén látta, hogy az öregasszony már boldogan mosolyog s értelmé-nek utolsó fellobbanásainál már valahol messi vidéken jár, megáldotta őt s ment haza a kolostorba.

Ám otthon alig csukta magára az ajtót, valaki me-jent zörgetett. — Ki az?

— Én vagyok, kezit csókolom, a Rézi néni unokája!

— Mit akarsz?

— Kéreti szépen nagyanyám a főtisztelendő urat, gyűnne el!

— Hiszen most voltam nálatok!

— Az nem tesz semmit, tessék gyorsan elgyűnni, nagyanyám kérdezni akar valamit!...

Albert atva nyelt egvet, felöltözött s indult vissza.

— Itt vagyok — mondotta, mikor megérkezett, leült az ágy szélére. — Hallom kérdezni akar valamit.

Rézi néni kinvitotta a szemét, s intett, hogy igen.

Azután megszólalt: — Édes jó főtisztelendő úr, ked-ves. Aztán mondja, Hogy köszönjek én, amikor belépek a mennországba?

Albert atva percekig nem jutott szóhoz. Csak ült és bámult a mécsvilágba... Végül ő is megszólalt:

— Hogy köszönjön? Hát mondja, hogy Dicsértessék a Jézus Krisztus.

— Más semmit? — aggodalmaskodott Rézi néni.

— Más semmit.

— Öleg lesz ennyi?

— Elég lesz, Rézi néni.

— Nos, köszönöm a szíves fárcsagát, csak ezt ukartam tenni... — sóhajtott Rézi néni és mire Albert atva a sötét éjszakában ismét visszabotorkált a ference-sek rendházába, ekkor már a mennországba is nyílt az kapu és belépett rajta egy csongrádi öregasszony, han-gosan köszöntvén:

— Dicsértessék a Jézus Krisztus.

A papi kézre mért kezesök. Schmidt Béla dr. A FEHÉR TORONY HÍVEI c. műveből vesszük a következő sorokat: „A nevetlenfalusiak közül még nagyon sokan oly tisztellel és előkelő áhitattal csókolnak kezét a köztük élő Krisztus szolgájának, hogy az már valami magasabbrendű művészet!

Ahogy a nevetlenfalusiak kezét csókolnak Apostol tisztelendőnek, az tán már nem is „kezek munkája”, hanem a hívő lelkiélet virágzása. Ezt nem a hétköznapi és mindennapi élet szürke módján végzik, hanem az ökeresztény világ ittfeljejtett titokzatos ünneplésével.

Ha van még szépség, amiről a rádió helyszíni közvetítést adhat, akkor Nevetlen faluban hálás feladat várna arra a bemondorára, aki himnuszba akarná önteni azt a percet, amikor a papi kéz hódolati csókot kap. Ilyenkor a régi idők nagy hite és a vallásos ösök hitbeli hősiessége hajol a felszentelt papi kéz fölé. Olyankor talán lelkivé lesz a pillanat is. Személytelenné válik a laikus és a pap egyaránt: mintha a megcsókolt keznek nem lenne gazdája, a gazdának meg nem lenne neve. És mintha mindketten kez áttatos lenne. Az is, amelyet csókolnak és az is, amelyik megszorítja.

Nagyon szép és rendkívüli kép ez! Városhelyen ritkaság. Talán inkább csak virágázbekban díszlik: zárdákban, kolostorokban, és az áttatos élet külböböző szent gámbducáiban. De a falun gyökör! Mint a mező virág!

A papi kézre mért kezesök annyira szent valami, hogy tán új nyelv kelle-

ne a megénekléséhez, s újfajta papir a megörökítéséhez. Aki látta már megszületni ezt a csókot, az elmondhatja, hogy „tetten érte” a tisztellel, amint csókolban számolta el a kéz felett szeretetét.

Aki pedig ezek után is még mindig töprengene, és a felszentelt pap kezének mementő-vonalaiiban még mindig nem fedezné fel a szent olajok elcsurrant csöppjeit, annak még ennyit mondunk: félre minden nagyképszerűséssel! Hogy valaki ne lálson valamit és hogy felfedezze az életben a legszebbet, ahhoz az ártatlan gondolkodás meztlábás gondolkodására van szükség. Aki így tudja nézni akár a lepke suhanását, akár pedig a villám cikkázását, az rájön arra is, hogy amikor a pap keze csókot kap, akkor tulajdonképpen találkozik ad egymásnak egy ember kezén a Föld és az Eg!...

SZENT FERENC VILÁGIRENDJÉNEK ÉVI KÖZGYŰLÉSE SZOMBATHELYEN.

Január 4-én, vasárnap délután tartotta Szent Ferenc világitrendjének szombathelyi községe évi beszámoló közgyűlését, amely alkalommal zsűfólásig megtelt a ferences kultúrház nagyterme. A bevezető énekzám után *Finta* Sándor igazgató, a ferences világi rend előjárója mondott határos megnyitóbeszédet a szentferenci lelki örömről. Majd *Szabadies* Anna szavaltta el Ankané, Dobay Mariska: „Szent Ferenc nyomában” című versét.

Ezután *Molnár* Istvánné egészségügyi vezető-védőnő, rendi titkár ismertette a rendiközség évi munkásságát. Elismeréremeltő tevékenységet fejtett ki a missziós szakosztály, amely 1000 pengőt küldött a ferences pogánymissziók támogatására. Az Isten Dalosai című missziós folyóirattól 12.257 példány fogyott el az elmúlt évben. Szervezés alatt áll a Szent Kereszt Hadserege, amelynek folyóirata: a Szentföld is szép számban jár. A sajtószakosztály munkájának eredménye, hogy a Szent Antal című hitbuzgalmi folyóirat több mint 450 példányban jár Szombathelyre havonként. A szociális szakosztály a szegény tagokat karolta fel és 50 pár érmelejtőt küldött a keleti fronton harcoló katonáinknak. Az elmúlt évben megrendeztük az első zárt lelkigyakorlatot tagjaink részére. Körülbelül 700 kötetet számláló könyvtár áll a tagok kulturális igényeinek szolgálatában.

A diszgyűlés ünnepi beszédét *Géjin* Gyula dr. pápai kamarás, szeminárium rektor, a ferences világitrend tagja mondotta.

— Ebben a szenvedéssel teli világban. — mondotta többek között, — programmunk legyen az evangélium által oly sokszor hirdetett bizalom és küzdés. Szentferenci lelkülettel bizzunk az isteni Gondviselésben és örizzük a tiszta lelkiismeret boldog békéjét. Kemény, hősies lélekkel álljunk az Úr szolgálataiba és dolgozzunk az evangélium szellemének érvényesüléséért. A mai kor Szent Ferenc szellemétől várja a lelki egvensúly megteremtését. Nagyszerű

hivatás ez, amelyért érdemes minden áldozatot meghozni.

Herman Rózi a Szent Klára Leánykör munkájáról adott beszámolót. A Leánykör vallásos, hazafias, szociális gondolkodású és családi leányokat nevel a magyar hazának.

Ezután *P. Vados* Pál ferences plébános, rendi igazgató szólalt fel és bejelentette, hogy *P. Leonardo* M. Bello a ferencrend római általános főnöke *P. Hársligethy* Vinkovits Viktor tartományfőnök előterjesztésére sajátkezü aláírásával ellátott díszes kiállítású latinnyelvű diplomán Szent Ferenc áldását küldötte *Pöcze* Sára tanárnőnek és *Illés* Mária óvónőnek, a Szent Klára Leánykör vezetőinek lelkes és önzetlen munkásságuk elismeréséül, amit a leányifjúság nevelésével kifejtettek. A diszgyűlés községe meglelt ünneplésben részesítette a leánykör érdemes vezetőit. *Pöcze* Sára tanárnő meghatódottan köszönte meg a nagy kitüntetést.

Illés Mária óvónő és *Krepli* Jolán tanítónő énekzammal működték közre a gyűlés sikerében, amelyhez a kíséretet *Korenika* Géza kántor zongorajátéka adta.

A diszgyűlés a pápai himnusszal végződött.

A Magyar Barát lelkes fogadtatásáról számolnak be a rendi községe. Különösen azok, amelyekben ritkán szólal meg ferences atya hangja. A Magyar Barát hónapról-hónapra megviszi Szent Ferenc fiainak szívét, szavát, lelkét. Fogadjátok ezzel az első szeretettel a Magyar Barátot mindenkor!

Cegléd. A testvérek fő *Básti* János helyettesigazgató vezetése mellett tartják gyűléseiket, s az ő ajkáról hallgatják Szent Ferenc Atyánk életbölcsőségét. A templom gondozását nagyobbára a terciáriusok végzik, az A. C. minden munkájában, különösen a szegénygondozásban segítőknek, a kínai és a szentföldi misszió érdekében apostolkodnak. Háromnapos lelkigyakorlatot tartottak *P. Roznik* Rajnér, O. F. M. vezetésével. Három testvér fogadalmat tett a szent napok végén. Szent Ferenc Atyánk áldása legyen a mustármagon, s növesse terebélyes fává a kisd családöt! *Kopeczky Ibolyka*, titkár.

Jászájkóhalma. A testvérek negyvenheten vannak ebben a rendi családban. Dec. 8-án három beöltöztek, három pedig fogadalmat tettek föltisztelendő *Lékö* Béla plébános úr kezébe. Különösen a szegények és a betegek gondozásában apostolkodtak. Szent Antal és Szent Ferenc Otthon gyűjti egybe a tagokat. Az otthonban Szent Antal, Szent Ferenc szobra és még 30 kép emeli az áhitatot. Perselyünkbe akkora összeg futott be, hogy a szegényeknek mind a tavalyi, mint a tavalyelőtti esztendőben 400 pengőt oszthattak. A város kispapok missziógyűjtéséhez 40 pengőt adtak, más jótékony célra 10-et, javítgatják az egyházi ruhákat, 12 kehelykondét készítették, s támogatják a ferences sajtót. Póldás életüket áldja meg Szent Ferenc Atyánk!

Zombor. 1941. április 11-e. Nagyszombat napja, fordulópontot jelez rendi községünk életében. Ezen szép nap délelőtti robotgat át az első magyar harcokcsik városunkon hozva a 23 év óta epedve várt felszabadulást. Habár az események miatt a Feltámadás kormenétét nem tarthattuk meg a szokásos külső fényvel és pompával, belsőkben mégis kettős feltámadás öröme rezgett: a Hűvét alleluia öröme és Magyar Haza-

Kérjünk munkást az Úr aratásába!
A Margitkorúti Ferences Rendtartomány hatalmas plakáttal és ügyes ismeretőiüzettel toborozza az ifjúságot Szent Ferenc Rendjébe!

ányainkhoz való visszatérésünk öröme. Sikertől ugyan ezen kettős örömet az ördögi lelkeknek céltalan lövöldözéssel és fölösleges vérontással megzavarni, örömindükbe ürmöt csepegtetni, azonban mindhiába: örömindük végleges maradt, azt már fölünk el nem veszi senki!

Harmadikrendi közösségünk az Anyaországához való visszatéréssel fellendülését és gyümölcsöző életének megindulását várja. A jugoszláv idő alatt jóformán teljesen magunkra hagyatva éltünk, dolgoztunk s így munkánk hiányos is volt. Rövid vonásokban vázoló ez az élet.

A zombori róm. katolikus hitközség első terciáriusa a ma is élő Bátor (Borbála) néni, bunyevác nemzetiségű, 1899-ben tett fogadalmat a vukovári zárdában. Ő kezdte itt terjeszteni a harmadikrendi gondolatot és szellemet bunyevác ismerősei körében s az új jelöltek Bácsba, Szabadkára és Vukovárra mentek beöltöztetésre és fogadalmóttételre.

1917. évben alakul meg a zombori terciárius község, mint önálló testület Piukovics akkori segédlelkész úr buzgó vezetése alatt, ki maga is terciárius. Utána még két terciárius segédlelkész úr, Gyurics és Gere főt. urak vezetése alatt virágzott ki a Szeráfi Szent testület és termelt bőséges gyümölcsöket. Utánuk a mai napig még öt segédlelkész úr állott, mint lelkivezető, harmadikrendűk élén.

Anyakönyvünkbe 111 szám van bevezetve, és pedig: Magyar férfi: 5, nő: 37, összesen 42. Bunyevác férfi: 4, nő: 35, összesen: 39, tehát mind összevéve: 81. Meghalt férfi: 8, nő: 15, összesen: 23. Törölve férfi: 1, nő: 4, összesen: 5. Apáca lett: 2.

Életkor szerint mind öregek vagyunk, egy fiatal férfi- és egy nőtesvérünk van, mindegyik az edesanyjával együtt, a férfiak pedig egyet kivéve a feleségeikkel. Társadalmi állapot szerint a legnagyobb részünk szegény sorsú és egyszerű származású, van egy-két jobb iparos vagy intellektuel. Pedig ez utóbbiakból volna kívánatos a nagy szám és még hozzá a férfiakból!

A testvéri egyetértés és megértő szeretet nyelvi megosztottságunk mellett is mindig megvolt. Havi gyűléseink templomi részét havonként váltakozva magyarul illetőleg bunyevácul végezzük. Hátrányos, és sokszor akadályoz bennünket, hogy nincs külön kápolnánk a gyűlések templomi részének megtartására, a termi gyűlésre pedig a templom és plébánia épületében levő hitközségi irodát használhatjuk, de csak vasárnap, amikor nincsenek hivatalos órák.

Részt veszünk városunk és hitközségünk minden szociális megmozdulásában, jótékony célú gyűjtésekben, a szegények gondozásában és segélyezésében. Testvéreink vezetése és felügyelete mellett működik 10 téli héten keresztül az egyik hitközségi szegénykonyha. Anyagi támogatásban részesítünk egy városunkbeli papnövéndéket. Hozzájárultunk templomunk renoválásának és újrafestésének költségeihez. Oltárunkat — Szent Ferenc Atyánk oltárát — mi gondozzuk, tisztítjuk, nagy oltárképét tisztítottuk és renováltattuk. Kisebb könyvtárunk van magyar és bunyevác könyvekkel és folyóiratokkal.

Amint életünk politikailag és társadalmilag rendes mederbe terelődött, általános lett a kívánság: tartsunk lelki-gyakorlatot, üljünk meg lélekben is és így kapcsolódjunk bele mi is az Egyesített Magyar Harmadikrendbe.

melynek zaslajára az egy igazság, egy élet, egy szeretet programmpontjainak felírva.

Főt. **Schrotty Pál**, tartományfőnök Atya a legnagyobb szeretettel karolta fel kérésünket s így főt. **Arvavári Agnellus**, pécsi ferences Atya lelkes vezetésével f. év január hó 3., 4. és 5-én háromnapos lelkigyakorlatot tartottunk, melyet Vízkereszt napján közös szentáldozással fejeztünk be.

Az új élet útján megtettük az első lépést. Erezzük, tudjuk, hogy ezentúl nem leszünk magunkra hagyatva, az Országos Terciárius Központ minket is lelki gondozásába vesz, hogy bennünk is diadalmasodjék a szeráfi szeretet, mely Nemzetünkkel nemcsak politikailag, de lelkileg is szoros egységbe, boldog és hatalmas közösségbe fog összeforrasztani.

Major Lajos Alk. Péter,
a harmadikrend világi vezetője.

Új könyvek

A MAGYAR SZENTFÖLD ÉVKÖNYVE az 1942. évre. I. évfolyam. Szerkesztői: **P. Pzdóczy-Zadravec István, O. F. M.** püspök, a Szentföldi Nagybizottság elnöke. Kiadja: a szentföldi ferencrendi zárdá Budapest, XII. Heinrich István-út 3—5.

A hűvös völgyi Magyar Szentföld építő munkájáról nyújt képet ez a gyönyörűen összeállított évkönyv. A Magyar Szentföld értelmét **P. Udóczy-Zadravec István**, püspök atya hirdeti meg: Az Isten is úgy akarja, hogy az ő szent Neve a budai hegyekben dicsőíttessék; hogy a magyar nép vigasztalása, kegyelmi áldása, búcsújáróhelye legyen ez Szentföld. A zarándokok ezrei tanuskodnak a mellett a lelki éhség mellett, amelynek csillapítására itt szegik a lélek kenyerét. A magyar nép zarándokló áhítata keres itt megnyugvást. A palesztinai Szentföldre kevesen mehetünk, itt azonban minden magyar megfordulhat legalább egyszer az életében. S ha Isten is úgy akarja, a Szentzék felruhazza ezt a helyet a jelesebb szentföldi búcsúkkal és kegyelmekkel. Így természetfeletti áldásaiban valóságban megjárja a szentföldi zarándoklatot a Magyar Szentföld búcsúsa. — **P. Majsai Mór, O. F. M.**, szentföldi biztos részletesen ismerteti a Magyar Szentföld hatalmas tervét s az építkezések haladását. **Pilismaróti Bozók Gyula**, ny. vk. ezredes, a szentföldi munkára hív fel. **Dr. Bendefy László** a középkori szentföldi zarándoklat útjáról és tapasztalatairól ír színes ismertetőt. **Dr. Lányi**

Rezső. commendator és rendi litka a Szentföld-lovagrend mai szervezetét ismerteti. **Balanyi György** bővebb tanulmányban mutatja be árpádházi királyaink kegyeletét a Szentföld s magyaros vendégszeretetét az országán átutazó zarándokok iránt, valamint királyaink csatlakozását a kereszties mozgalomhoz. **Dr. Kalmár János**, a M. Kir. Nemzeti Múzeum őre, a jeruzsálemi szentsír-lovagrend történetéhez nyújt értékes adatokat. **P. Takács Ince, O. F. M.**, a ferencesek uniói törekvéseivel ismerteti meg. **Gróf Pálffy Erzsébet** pedig hangulatos írásban elemzi azt a hatást, amelyet a Magyar Szentföld meglátogatása vált ki a lélekben. **P. Szabados Anzelm és Juhász Agoston** írt még érdekes sorokat ebbe az értékes évkönyvbe. Örömmel üdvözljük a Magyar Szentföldet azért a minden ízében ferences munkáért, amelyet a mai magyar zarándok lelkében végez!

P. Dám Ince, O. F. M.

TANÍTÓÍRÓK ÉS KÖLTŐK II. BOKRÉTAJA. Szerkesztették: **Kiss József és Könyvi László.** Jászberény 1941. Kovács-nyomda. Magyar Tanítók Művész-köre Kiadása.

A magyar nemzet csendben, halkán dolgozó, legértékesebb harcossai most legmeghittebb percek alól szólnak meg. Valóban „bokréta” ez „a fegyver-zörgés, vérvörös, sötét gond” közepe, mint **Hankiss János** egyetemi tanár előszarabán mondja. Az egész könyv üde, mezei csokorra emlékeztet. Egyszerűsége, nemes nevelő-ereje nem egy lelkipásztor példatárává is lehet, sőt ajánljuk ebből a szempontból is ezt az értékes könyvet.

Dogmatikailag azonban egy kis elírás található a 108. lapon. Ha ugyanis a gyóntatót kifejezetten nem akarják, a gyóntató nem mehet, mégha az illető gyóntató **Savariorola** is. Hiszen a leány később föl is kiált: „Nem, nem, tőled nem kell a föloldozás!” Hasonlóan kissé hiba az is, amikor a barát belépve az ajtón, rögtön ezzel kezdi: „ego te absolvo...” Ezt a barát csak a bűnök beállása után mondhatta el, mert ezek teszik a gyóntatás szentségének látható jelét.

Persze, ez irodalmilag a könyv értékén semmit sem ront. De annál szebbek és eredetibbek a lapról-lapra meglepetésként ható friss gondolatok. Epen ez a kisebb elírás is a könyv minden gondolatának eredetisége mellett szól.

Ószy Lóránt, O. F. M.

PHILOMENA. Régi ferences himnuszok. **Babits Mihály, Geréb László, Horváth Béla, Sárközy György, Szedő Dénes** fordításai. Összegyűjtötte: **P. Szedő Dénes, O. F. M.** 93 oldal. Budapest, 1942. A Kapiszrán-Nyomda kiadása, Vác.

Immár ötödik kötete jelent meg: A **LELKIELET FERENCES MESTEREI** c. vallásos könyvsorozatnak, melyet **P. Schrotty Pál**, ferences tartományfőnök nagyvonalú elgondolása hozott létre. A lelkiélet ferences mestercinek bemutatásával nagy szolgálatot tett a ferences rendnek éppúgy, mint a katolikus művészet és tudomány barátainak. A mai irodalmi divatörület hullámzásában olyan jóleső érzés megállni ezek előtt a lelki dombok előtt és érezni, maradéktalanul érezni az igazi Isten és lélek-szeretetet. **Krisztus Tavaszának, Assisi Szentjének** lélekállata árad felénk. A világmindenség költője énekel a Nap-testvér énekében. **Neki: bátyámuram**

Terciárius cikkek és kegyzerek bő választékban

Szent Antal bazárban

Pécs

Ferenciek-utca 35/2.

Rendi jelvények, kordák, vállruhák, érmek, imakönyvek. Terciárius Vezérkönyv és a Ferences Misszálé I r a k a t a.

a nap, asszonyonem a hold, ücsém a szél, szép hugoskám a csobogó víz, vad öcskösöm a daloló tűz, földasszony-
anyánk drága dajka. Tündöklő költői képek, az egyetemes Szépség, a nagy Mindenség szeretete. Valóban érthető, hogy az Ő jövelele új korszakot jelentett a keresztény szellemiség történetében. Az előszóban írja a szerkesztő, hogy a magyar fordításokban a költőzenei hűségére törekedtek a filológiai hűség jelentős sérelme nélkül. Gyönyörű példája a tökéletes költőzenei visszaadásnak Szédő Dénes: Assisi Szent Ferenc: Boldogasszony köszöntője. Mintha nem is fordított, de eredetileg is magyar nyelvű verset olvasnánk. Egymás után sorakoznak fel Szent Ferenc rendjének büszkeségei: Speyeri Julián, Celanói Tamás, Szent Bonaventúra, Pecham János, Boldog Lulli Rajmund, Odói Gellert, Tisserant János; Szédő Dénes fordításában. Különösen Pecham János címado himnuszánál, a Philomena-nál kell megállnunk. A szent szeretet eneke ez, a lélek vergődése, vágyódása örök Szerelmese lele. Nem lehet megrendülés nélkül végigolvasni ezt a csodálatos vallomást. Szent Bonaventúra, Pecham János más himnuszeit, Dante Alighierit, Babits Mihály tolmáscsillá mesteri fordításban Földi Jacopone himnuszeit Sárközi György és Horváth Béla fordította magyarra, Wi-
burni Gvalterus himnuszeit pedig Geréb László, Befelejesül a magyar Vársárhelyi András Mária-enekekben gyönyörködhetünk mai olvasásban. A páratlanul szép kötetet, melyet Kákonyi M. Konstantina iskolánover meglepően egyszerű és szép címlappal és kezdőbetűi díszítettek. — azzal az érzéssel tesszük le, hogy lelkileg nagyon sokat gazdagodtunk belőle. Ez a kötet minden dicsőretnel többet árul el Szent Ferenc fiának hatalmas lelki kultúrájáról. De bizonyítéka egyúttal annak is, hogy a tudomány, irodalom és művészet szeretet, ápolása ma is erősen el a rendben, mert ime: teológiai művek tudos tolmácsolói és középkori himnuszok kitünő verstordítói egyaránt kikerülnek Szent Ferenc mai magyar fiától!

Könyv László.

Zaymas Gyula: **Hontalan gárdista.** Regény. 3. kiadás. Bpest, 1942. Korda, 94 lap. Ára: 2.60 P.

Szép az élet, mert csodálatos, jószágok a kormányzója. De hogy ezt megérthessük, sokat kell addig tisztulnunk. Neha a boldogság, de legtöbbször a szenvedés az, ami megtisztít. A szenvedés és tisztoság szerelem regénye a Hontalan gárdista. Híresek hogy olvasni jobba teszi.

Ferencz Zoltán, O. F. M.

Horváth Miklós: **Szól a lant.** Húsbégi regény. Korda R. T. kiadása. Bpest, 120 lap. Ára: 2.90 P.

Harcolni önmagáért és más nemzetek érdekében — örök időszerűség a magyarság számára.

A tobori veszedelem is egyik telvonnása volt ennek a hatalmas küzdelemnek. Ebbe a korbba szövi bele ebeszeret és a regény szerzője. A hűség szeretet és az alázat vezeklés példaképei lepnek ennek munkájában. Bar a toszerepő megtereseinek lelki okai behatott tárgyalást kívánának.

Érdekes, változatos munka, amellelt, hogy nagyon időszerű is. Mennyre odanlik ez napjaink fiatal magyarságának kezébe!

Kövi Kálmán, O. F. M.

Csávossy Elemér S. J.: **Adventi és karácsonyi elmélkedések.** Bp. 1942. Korda. 256 lap. Ára: 4.20 P.

„Mily rút a föld, ha az égre tekintek!” — mondja Loyolai Szent Ignáccal ennek a könyvnek minden egyes elmélkedése. Boldogságkereső lelkünket, Istent sóvárgó szívünket akarja céljához segíteni: lassan, lépésről-lépésre vezet a kis Jézus jászolához. Adventi sóvárgásunk tétova tapogatózása előtt napról-napra világosabban tűnik fel a cél: a napi elmélkedési pontok fénycsóvjára ragyogó világosságban mutatja az útát. De nemcsak erre a rövid négy hétre ad útmutatást ez a könyv, hanem az élet hosszú adventjére is előkészít, hogy azt az örökkévalóság boldog karácsonya válthassa fel. — Az elmélkedések fő értéke a gondolatok gazdagságában van. A gondolatokat át meg átszövi a sok zsolttáridézet és szentírási szöveg.

Árpádházi Szent Margit szenttéavatására készül az egész ország. A Magyar Barát imafüzetet ad az ünneplő hívek kezébe, s így mélyíti el Pannónia legújabb virága iránt a tiszteletet.

Dezso István: **Isten háza és a menny kapuja a mi templomunk.** A szerző kiadása. 128 lap. Ára 40 fillér.

Krisztusba kapcsolódó liturgikus életünk kis katekizmusza ez a könyvecske. A szent helyekben, eseményekben és szentségekben meglátatja mindenkivel a lelket, hogy öntudatosan tudjuk értékelni katolikus életünk kincszeit, az Egyház bőkezű adományait. Tartalma átoléti mindazt, amit az igaz katolikus nevre igényt tartó embernek tudnia és élnie kell. Templom, szentmise, hét szentség mellett a családi és a mindennapi élet megszenteléséről is szó esik az egyházi év ünnepeinek kíséretében. A görög katolikus templom ismertetése fejezi be a könyvet. A rövid, tartalmas sorokat vonzóva tesszük az arsi Szent és Prohászka bensőséges szavai.

Ferencesek Debrecenben. (Egyháztörténeti tanulmány). Írta: Dr. Schleich Lajos. Előszóval ellátta: Dr. Lindenberger János apostoli kormányzó. Debrecen, 1941. Katolikus Figyelő kiadása.

Ez a kis füzet egy lap a debreceni római katolikus Egyház és a ferencesek történetéből. Megelevenedik nyomán a magyar barát, aki a kálvinista tenger közepén atyja, barátja, testvére a kis, éppen hogy megtört nyájnak. Felül-emelkedve a sértéseken, rágalmazasonkon, ütlegeken, nélkülözéseken, végre is kiharcolják nemcsak a jóindulatú türelmet, de az őszinte megbecsülést is. Mikor már megtört a jég, és a másvallású nép kezd tisztelettel nézni a barátra, akkor távolítja el őket II. József rendelete a városból.

A szerző felteszi a kérdést, azt hiszem, a debreceni katolikuság nevében: „Visszatérnek-e? Örök Atyánk a megmondhatója.” — Szeretnők remélni!

Bánky Béla, O. F. M.

Cser László S. J.: **Jelenvalók és örökkévalók.** (Kontemplációk) Korda R. T. Bp. 1942. 116 lap. Ára 1.80 P.

„Ez a könyv — amint bevezetést mondja — nyomatott minden érdekeltől mentes papíron az élet súlyos igazságainak gépe alatt; betűjét adta a tenger fővénye, hegyek sziklája és érc: szedték az ég madarai; festékét éj és hajnal, csillagok, virágok és emberszemek színből keverte az idő; irta szél sóhaja, lecsorduló könny, felmosolygó öröm, hit, szeretet, ezer tekintet, mindenütt szállongó gondolat, kezfogások és imák...” Azt mondja el, „hogyan mutat minden földiek sóhaja Oda, ahová vágyik, Akiért lett, s Akihez mindörökké meg fog érkezni.” Megtanít mélyebben látni, valahogy túlnézni mindenben, át-látni a földi dolgokon... és Hídat verni a Jelenvalóktól az Örökkévalókhoz.

K. K. A.

Wimmer M. Anselm, O. S. M.: **Az isteni tűz világa.** 252 lap. Bp. Korda. Ára: 4.20 P.

A kiváló szerzőnek lelkes iránymutatása ez a könyv az isteni Lélek csodálatos világa felé. Be akar vinni minket a pünkösdi titkok birodalmába, hogy „szellemével elteljünk, tüzevel megújítsuk életünket s langba borítsuk a világot.”

Föltartul előttünk a Szentlélek működése. Az örök Szeretet előtt, hogy betöltse az mélységes irt, mely az ég és az emberi szív között terpeszkedett. A pünkösdi szelvény sodra végigardt az egész világon, megváltoztatta annak külső és belső arculatát s megteremtette a keresztény embertípust.

Krisztus meggyújtotta tüzet Szentlélekkel s rabizta az Anyaszentegyházra, ahol mindvégig izzani fog. Atesap inset a nagylelkű szívekbe. „Langralobbantja bennük az isteni szenvedélyt s utnak indítja őket, hogy hasonló tüzet fakasszanak a rajuk bizott lelkükben.”

A Lélek ott fu, ahol akar. Eszköze főképe a Szentírás, melynek hivatása: „forrást fakasztani az élet sivar pusztájában, hogy el ne tikkadjunk a napperzseltle sivatagban.”

Ajándékaival fölkeresi a lelkeket, sőt lényegével bennük marad. A lelki lángtalan tüzet felszítja, s határozottan beleallítja az „egy-szükséges” irányába. Így lassan fölépül bennük az Isten országa, melynek alapvető vonásai: az erő, tűz, lelkeség.

„Legyenek az isteni Lélek munkásai, kiknek lelkében ég a tűz, amély oly erős, hogy másoknak is juttat fényességéből és megteremkenyítő melegéből.”

A lelkiekre törekvőknek meleg szeretettel ajánljuk.

Zalai Antal, O. F. M.

"GALAMBÚC"

Jfúsági-rovat

Rovatvezető: Dr. Monostory Elekné Eger, Vécsey-u. 25.

KERESZTÚT.

Téli este. Rózsikával sétálgatok. Lelkünk ráfekszik a barátságatlan idő zord hangulata.

A boldogságról beszélgetünk. Vannak ma, a XX. század háborús vérzivatarában is boldog emberek?

Tünődünk a kérdésen, amikor hirtelen egy ráncosképű, de angyalmosolyú öreg anyóka kerül az utunkba. Látszik, hogy nehezen tud menni a ködös és esős utcán. Szíves örömmel segítjük át a nyirkos úttesten és egy jódarabig elkísérjük. A templomból jött.

Kérdezzük. Pergő nyelvel és jókedvvel felel kérdéseinkre és minden szava a boldogság úde patakesobogása.

— Boldog vagyok! — mondja nyomatékkel az anyóka. — Pedig amint látják, már úgy előregedtem, hogy dolgozni sem tudok. Csupán egy foglalkozásom van: reggeltől napestig a templomban vagyok. Naponta hatszor is eljárom a keresztútát; a nap többi részében a rózsafüzéremet pörgetem, mert könyvből imádkozni nem tudok. Éjjel jó gyermekeimnél hálók, akik élelmezésemről is gondoskodnak. Boldoggá tesz az Úr Jezus nagy-nagy közelsége, hogy egész nap ott lehetek a templomban...

— De hogy szerette meg annyira az imát?

— Mert sokat szenvedtem az életemben; nem volt az más, mint egy nagy keresztút! De a szenvedés elvezetett a jó Istenhez!...

Aztán a téli estén elbúcsúztunk a Kedves Anyókatól, de a lelkünkben maradt valami: az a tény, hogy szenvednünk kell nekünk is, fiataloknak. Keresztutat kell járnunk, hogy a mi lelkünkben is lakást vegyen a boldogság keked madara! **Toth Lyvia**, II. o. leicista.

A KIS HITVALLÓ.

Lassan, magambamélyedve lépkedtem az országúton. A reggeli szellő lágyan simogatta az útmenti fákat. A felkelő nap sugaraival átölelte a szerényen álló, esőverte feszületet. Megálltam. Szemeim szomjasan tapadtak a keresztben függő Krisztusra. Szinte éreztem kezemben a kalapácsot, láttam a hatalmas vasszög nyomán felszerkenő vért... Igen, az én bűnöm...

A Fogarassy-tanya kis dülőjéről gágorog libák rohantak az országút felé. Nyomukban jött Jóska, a libapásztor. Hirtelen egy fa mögé leptem. Nem akartam zavarni a kisfiú napi imáját. A libák mitsem törődve gazdájukkal hatalmas szárnyasapásokkal haladtak az úsztatóhoz.

Jóska pedig leemelte fejeéről gyűrött, elviselt sikkáját és leterdelt a régi, szüette térdeplőre. Összetette napbarnított kezecskéjét és ragyogó, áhitattal telt,

tiszta gyermekszemével percekig nézte a fájdalmas Krisztus-arcot.

— Jézus! Jézuskám... én nagyon, nagyon szeretlek Teget! — mormolta halkán és sovány kis karjaival átölelte a keresztet.

Egy szuszogó turista cipelte felfelé óriási hátizsákját. Mikor a feszülethez ért, gúnyosan pillantott végig az imámerült Jóskán. Egy darabig türelmesen várt, de megúnva a dicsőséget megszólalt:

— Hé öcsém, nem fejeznéd már be? Merre kell mennem a Sajagos sziklához?

— A tanya mellett egyenesen felfele — felelte Jóska.

— Hát azt tudod-e. — folytatta évődve a turista — hogy melyik az a tenger, melybe elsüllyedve nem fulladunk meg?

A kisfiú ismét a kereszt felé fordult és a hitvalló mindenrekész, áldozatos szeretetével válaszolta:

— Az Úr Jézus Krisztus!

Bence Mária.

Nálam vagy már Jézus, szívem Kiskirálya.
Erteed égre dobban szívem fénylő lángja
Ugye után már mindig velem leszel?
Lelkem templomából sohasem röppensz!

[el...
K. R.

FEHÉRTÉL.

Hóval borított hegyek és völgyek,
Oly magasztosak s fönsgések!
Merre ellátunk, csupa fehérség
Ilyen a tél, ilyen a szépség.

A lányka lelkéhez hasonló,
Mikor az még csak rózsabimbó,
Fehérség veszi körül a lelkét,
Hirdeti bájos szépségét.

Imreh Mária.

FATORNYOS KISFALUM

VII. FEJEZET.

A vámoscaládi jegenyék.

Komolyak, magasbanyulók. A távolból olyanok, mint a keskeny acélpengek. Arnyékukban békésen húzódik meg a falu.

Órtállanak a falu felett. Ők a falu határvadászai, a falu zsandarai. Léleken tisztelettel süvegeли őket a falu esendes népe.

Látó szemmel figyelik a falunk életét. Mindenről pontos értesüléseik vannak. Azért az egyik délután megkérdeztem: „Meginterjüvöltem” őket a faluról.

Három kérdést tettem fel nekik. Ime:
a) Falunkban sok a pletyka, amey nem egyszer a puszta megszólásból a rágalmoba is ácsap. Ha összejön Kovácsné és Kerekesné, akkor szidják a Ladányinét; ha hozzájuk jön Ladányiné, akkor már hárman szapulják Tóthnét. Ha elmegy közülük Kerekesné, akkor a megmaradt kettő szidja tovább. — de most már Kerekesnét! — Megkérdeztem a sudárjellmű jegenyéket, hogy mi ennek az oka?

A jegenyék összesűgtak. Mintha azt akarták volna mondani, hogy *mindenki nézzen önmagába*, de hangos feleletet nem adtak a kérdésemre.

b) A falunkban elburjázott a rossz újság. Sőt a Nich Carter, Pesti Hírlap revolveres regényei mellett stb. a falun máresak visszajáró régi emlék lett a Biblia. A falu olvasmányaiiban úszik az árral: a rossz könyveckekkel és váltogatás nélkül minden szellemi piszkot a kezébe vesz. Azonban nemcsak a szellemi sikon van ez így, hanem az érzelmi sikon is. *Gárdonyi* mondotta, hogy ami a férfinak a bor, az a nőnek a ruha. A falun a férfiak isznak, a nők pedig cifrálnak. A mai falusi nő nemzedék — tisztelet a kivételnek, — a divathóbort foglya, fnyás, nagygyönyű a falu női társadalma... A nagymama szerint a régi világban nem volt ez így!

Azért ezekre vonatkozólag is megkérdeztem falunk jegenyéit, ezeket az egyszerű nemes jellemeket: mi mindennek az oka?

A jegenyék összesűgtak és most már hangosan adták meg a feleletet.

— Ennek az oka az, hogy *horatorabb a falun is odajutottunk, hogy a kisdolgok jobban befolyásolják az embert, mint a nagy értékek!*

c) Falunkban, — de azt hiszem, sajnos, minden faluban, — újabban az Isten ügye utolsó lett, első a szórakozás, vagy vasárnap is a munka! A lelkekről lekopott az Istenfélelem gyermekded zománca. Az ösök szent vallását nem elvi jelentőségű döntő kérdésként ke-

zeli, hanem hetikén csak félévről veszük. Sőt az evangéliumos könyvnél és a misékönyvnél is többre becsülik az ördög bibliáját: a kártyát, mert vagy kártyázni mennek a vasárnapi mise helyett vagy pénzelné írás és korona jellegére; a gyerekek gombozni és golyózni, különösen a jobb idők beálltával, úgy-hogy fatornyos kistéplomunk kong az ürességtől a hét hetedik szent napján...

Újra a böles jegenyékhez folyamodom tanácsért. A jegenyék ismételtlen összesügstak, és meleg szívvvel ezeket kérték tőlem:

— Mondjam meg mindenkinek, akivel találkozok, hogy a jó Isten csak egyet kér, azt, hogy imádkozzanak, imádkozzanak a magyar faluért!

Tihanyi Miklósné.

HONNAN — HOVÁ?

El-elgondolkozom...

Uram, honnan jöttem s hová vezet az út. Amely itt számomra, Tetőled kijutott? Honnan jöttem, Atyám, és mondd, hogy [mivéggett.]

Ha Te nem segítnél elveszítenelek. Pici bogárkára vajjon ki vigyázna. És ha eltápnak, ugyan kinek fájna? Ki tudná jelenem, ki ismerné múltam. Észre se vennék, hogy éltem és elmul- [tam.]

Száz évvel ez előtt?

Eppen így süthetett, ragyoghatott a nap. Emberek sürögtek, forogtak, rohantak. Akkor is úgy gördült épp, mint most [az élet.]

Honnan jöttem, Uram, oh mondd meg, [mi végett?]

Hiszen nem is vártak, nem gondolt sen- [ki rám.]

Nem tudta jöttömet az én édesanyám. Nem szeretett senki, nem törődtek vé- [lem.]

Míg örök tervedben helyet szántál né- [kem.]

Száz évvel utánam?...

Könnyű pille repül át a kertek felett. Hűs szellő ringatja a faleveleket. Kis esalagány csattog egy bokor aljá- [ban.]

Emlékek örölnék az idő malmában. Régen elfeledtek, hogy valaha voltam. Éltem, munkálkodtam, vidáman dalol- [tam.]

Sírfámról a nevem az eső lemosta. Nem kérdezi senki kic e korhadt fa?

Ki tudhatott rólam?...

Egyedül Te tudtál rólam, én Istenem. Te számontartottad minden lélegzetem. Megszabtd ütését szívdobbanásomnak. És hogy érted dobban, tanúja lész annak. Azért adtd bérbe földi életemet. Hogy kamatoztatva adjam vissza Neked. Te világitd meg egész életemet. Sugárúton küldtél, Te Hozzád sietek! Hunyadvári Magdolna, IV. gimn. o. t.

NAPLÓM.

Eloolvastam Lantos—Kiss Antal: Vezérferfiúság, c. könyvét. Ma tettem le a kezemből. Átböngésztem a lelkemmel olvastam.

Onmagamba nézek, keményen, férfisan. Bizony sok kellek hiányzik be-ölelem ahhoz, hogy vezérferfi, majdan vezérferfi lehessék. A könyv úgy fel-lekesített, hogy mégis megpróbálom az elérhetlent...

Az aszkézis lesz számomra az üllő és kalapács, ahol szikrázni és sziporkázni fog jellemem acélja.

Az imádság: a gyakori imádság számomra az ugródeszka lesz, amelyen a nagy erkölcsi jellemnagyságok után lendülök.

A munka, a folytonos munka nem-csak nagy érték, hanem jellemvelő tényező is, a jellem faragása, a jellem csiszolása és a jellem megötözője.

Azt is tudom, hogy végeredményben az erények satujában és gyalupadján lorr ki a vezérferfiú jellem és a vezér-ferfiú átlagföltéttség...

Vezérferfiúk, vezérferfiak! Azok ök, akiknek a homlokán különös bélyeg ra-gyog: a kiválasztottság bélyege...

Három hangot, három hívást hallok:

a) Hív a hazám! Olyan fiúkra van szüksége a hazának, akikben lüktet és dalol a szebb jövő. Tetteimmel akarok válaszolni édes hazám hívására. Tetteim kis összetartó kapcsok lehetnek a ma-gyar társadalom hatalmas épületében.

b) Hív az Egyház! Második édes-anvánknak: a katolikus Anyaszentegy-háznak is olyan férfiakra van szüksé-gre, akik nemcsak másokat szeretnének felülmúlni, hanem önmagukat is. Gyö-nyörű elv: szerinte élek!

c) Hív az Isten is! Sőt mindenek-előtt az Ő hívásának tartozom engedel-meskedni: kint a civil élet perondján emi az Ő szent törvényei szerint. A ne-mes életelvek tején és kegyeren aka-rok élni és így megszentelődni. Ez az igaz vezérferfiúság! Ilyen akarok len-ni!

Fenyvesi Vilmos.

Dongó dongó bársony szárnya,
Egnek áll a hajam szála,
El nem bujhatok előle,
Jön az élet sok zöngése.

K. R.

A kegyelem.

Ami a levegő és a vér a test számára, az a kegyelem a lélek számára! „Nálam nélkül semmit sem cselekedhettek”, — mondja az Úr Jézus. Gyarlók vagyunk, suták, esékények, magunktól képtelenek arra, hogy az Isten flainak életét éljük; de az Úr kegyelmével pótolja hiányainkat: „Elég neked az én kegyel-mem!” — mondta Szent Pálnak.

Használjuk azért a szentségeket és imádkozunk sokat lelkünkben a kegyelemjárásért! Mert a kegyelemben az Úr Jézus odanyújtja nekünk a kezét, azt a testvéri gyöngéd és mégis oly erős kezét. Atlendit az élet örvényein és fertőin, fölvozz magához és a keblére ölel!

S jó nekünk azon a szent keblen megpihenni!

Szabó Laci bgimn. V. o. t.

IGY, VAGY ÚGY?

— Édesanyám! — hízelt Piroska. Édes anyácskám, tavaly ígérted, hogy az idén elmegyünk a farsangi bálba.

Hogy a te drága menyasszonyi ruhád-ból nagyon szép ruhát lehetne csinál-tatni. Azt is mondtad! De úgy gondo-lom, kár azért, inkább újat veszünk! Jó? Kék tafot. Ezüst cipővel. Jaj de jó!

Féllábon körülugrálta az asztalt.

— Jaj de jó! A te édes Pirkéd bál-királynő lesz. Mondd már te is, apus! — fordult édesapjához, aki összeráncolt homlokokkal meredt újságjába.

— Hát!? Mit mondjak, — legyintett. Úgy is a felesége meg a lánya döntik el.

Az asszony hallgatott. Menjen a lány? Sok pénzbe kerül. Ne menjen? Nem megy férjhez. Puci is úgy ment férjhez, hogy folyton bálba vitték. Meg Bimbi is. Igaz, hogy elvált mind a kettő egy év múlva. De ök okosabbak lesznek.

— Jó, kislányom. Alighanem elme-gyünk.

— Hurrá! Tört fel a fiús kiáltás. Te vagy a legdrágább anya.

Összeborzolta édesanya haját, csupa szeretetből. Aztán kiperdült, mint a für-geteg.

* * *

— Édesanyám! Elvisztek az idén a farsangi bálba? — Kérdezte Gizike. Ta-valy azt mondtad, hogy... úgy sze-retrék?

— Nézd kislányom, Pistinek új ruha kellene. Két éves már a sötétkék. Évike a te nyolc éves kabátodban jár. Jó, hogy mindez még várhatna a jövő hó-napig, de a szíved mit sug?

Gizike gondolkodott. Pedig már el-gondolta a szép habfehér ruhát. Nem is lenne olyan drága. De, mégis. Ő annak idején mindig új kabátot kapott, a kis Evi pedig az övét hordja. Igaz, hogy egész jó, de...

— Igazad van, édesanyám.

* * *

Szervusz, Lacikám. Gratulálj. Háza-sodom.

— Ne beszélj, Pirike? — Dehogy! Pirike! Bálkirálynőt csak nem veszek feleségül?

Kovács Rózsi t. képző V. o. t.

ERŐVEL, SZERETLEK.

A jóra törekvés szent kötelessége min-deniknek: az iskolába járó, otthon, vagy a gyárban dolgozó fiataloknak is. Ez életünk főfeladata!

Hogyan nevelhetjük magunkat jóra? Főleg erővel és szeretettel.

Az erő arra képes, hogy az ember hajlíthatatlanul elvei és meggyőződése-i szerint cselekedjék, minden körülmény között gerinces maradjon! Az erőnek kegyelemmel kell párosulnia. Az erő-nek minden tehetségünket fel kell emelnie és meg kell koronáznia!

A szeretet, az erő szilárdsága mellett biztosítja bennünk a könnyedséget, a rugékonyságot és a lendületet. A szépsé-gét és a harmóniát! A melegséget és a poézist. A bájt és a kenetet...

Mindkettőt, — az erőt és szeretetet, — megtaláljuk Krisztusban, aki a jó-ság tökéletes példaképe.

Szabó Györgyi lyceum, IV. o. t.

Januári pályázatunk

beküldési határidejét meghosszabbítottuk febr. 9-ig.

Kapisztrán-Nyomda, Vác.
Művezető: Farkass Károly.
Printed in Hungary.

**LEVÉL EGY HETEDIKES GIMNAZISTA
BARÁTOMHOZ.**

Kedves Barátom!

Ha az öröm és áldozat csodálatos tavaszi esője telepermetezte a lelked, megérinti szíved az Úr, hogy építs és ültess, hogy rombolj és szórj szét (Jer. 1, 9—10). Kidalít az élet zivatáros pusztáira. Arra hívott, hogy hirdesd dicsőségét és hirdesd országát. Ha meg elfog a félelem, a gyöngeség, füledbe cseng majd szava: „A kegyelem idején meghallgatlak és a szabadulás napján segítségére leszek. Hogy azt mondá a foglyoknak: eredjetek! És azoknak, kik sötétségben vannak: mutassátok magatokat!” (Iz, 49, 8—9). A bűn foglyainak szabadulást hirdetsz s a sötétben botorkálónak megmutatod, merről hívogat a fény!

Es megnyílik előtted az egész világ. „A szélvészek bús harca, az égi láng villáma, harmatcsepp, virágszál, minden tárgy egy ablak, melyen át a végtelenségbe tekintünk.” (Carlyle: A hősköri, 17. lap).

O fonséges, győzelmes, papi élet! Mint Szent Ferencnek, úgy minden papnak megmámorosul a lelke és Naphimnuszot zeng előtte az egész világ! Ezt a naphimnuszos életet, mezők liliomából is Gondviselést hirdető hivatást úgy-e örömmel vállald?

Ebben a testvéri reményben ölel:

P. Hajnal Ágoston, O. F. M.

Címem: Margitkörtüi. Ferences Tartományfőnök-ség, Budapest, II. Margit-körút 23.

Előfizető testvéreink közül sokan az előfizetési árnál többet küldtek szerkesztőségünkbe a Magyar Barát és a ferences sajtó céljaira. Áldozatkészségüket fizesse meg a jó Isten és Szent Ferenc Atyánk. Minden fillérjük a ferences szellemet szolgálja.

Árpád-házi Boldog Margit szenttéavatását, a szentéletű magyar királyleány tiszteletének terjesztésével készítjük el a leghatásosabban. Már sajtó alatt van kis Imafüzetünk, s arra van hivatva, hogy Szent Margit tiszteletére gerjessze minden magyarnak, különösen a magyar leányifjúságnak szívét-lelkét. Előre is felhívjuk kedves olvasóink figyelmét új szentünknek, a magyar ég legújabb csillagának, Pannónia virágoskertje legfrissebb hajtásának lélekben és imádságban való megünneplésére. Ne elégedjünk meg az ünnepekkel és a szentbeszédekkel, hanem álljunk Szent Margit közbenjárásáért eszedő testvéreink táborába. Szent Ferenc gyermekek boldogan terjeszék Szent Domonkos Atyánk magyar leányának tiszteletét!

A Fájdalmas Szűzanya tiszteletének imafüzete a megjelenés előtt áll. Egy-két nap múlva postázzuk. Kérjük megrendelőink elnézését ezért a késésért.

Iskolanővérek, Kula, H. A.-né, Borsodszemere, K. V. Adorján, Zs. J.-né Kunágota, Sz. J., Cegléd, özv. K. J.-né, Kaposvár, K. M. Dunaföldvár, B. M.-

né Alattyán, E. I. Herencsény, S. J. Máramarosziget, B. I. Vörs, B. J. Szabadka, P. A. Székesfehérvár, S. A.-né Boldog. Annunciata Nővérek, Szombathely. Kultuszfuzetünk terjesztésében kifejtett buzgóságukért köszönetet mondunk. Az Úr Jézus magvetésében vesz részt mindenki, aki az evangéliumi eszmék és a vallásos élet előmozdításán fáradozik. Szent Ferenc Atyánk áldása legyen jutalmuk.

F. I. Erdélyet. A magyar Barát előfizetése 1942. dec. 31-ig rendezve van. A Szentföldre vonatkozólag a lap kiadóhivatalánál Bp. XII., Henrich István-u. 1—5 érdeklődjünk.

A gyöngyösi Fájdalmas Szűz új kegyhelyét. Segítsd alamizsnáddal! Megfizet érte!

Többeknek. Ismételten közöljük, hogy a Magyar Barát szerkesztősége külön vált a Szentföld és az Isten Dalosai kiadóhivatalától. Mégis többen a mi csekkszámlánkra küldik a Szentföld és az Isten Dalosai előfizetését, s így az összeg megjelölésének elmulasztása miatt többször zavar támadt. Nagyon kérjük kedves olvasóinkat, hogy mindegyik folyóiratnak az előfizetését a megfelelő kiadóhivatalban, illetőleg annak csekkszámláján intézzék el.

Kedves Olvasóink körében híre futott, hogy a gyöngyösi barátok kegyhelyét, a Fájdalmas Szűzanya kegyképét megújítják a ferences atyák. Többen a Magyar Barát csekkszámláját használták fel arra, hogy adományait ide juttassák a gyöngyösi Fájdalmas Szűz tiszteletére. Örömmel ajánljuk fel szolgálatunkat a szent célra. Kedves Olvasóink további adományait is szívesen követtjük. A legtöbb beérkezett adományok:

Kakuja Antalné 20 P (a Magyar Barát céljaira küldött 10 P-t külön is köszönjük). — Szent Ferenc Harmadik Rendje, Törincs 10 P. — N. N. Hugyag 2 P. — Birinyi Istvánné gyűjtése 5.90 P. — Körmezői Viktória gyűjtése 60.30 P. — Szentlőrinciekai hívek 26.70 P. — Szent Ferenc Harmadik Rendje, Nagydorog 14.30 P. — Lítkei Ferencné gyűjtése 7.30 P. — P. G. Battonya 3 P. — Sz. I.-né gyűjtése Nagyölvéd 5 P. — Szent Ferenc Harmadik Rendje Szűcsi 9.60 P.

Szíves tárazásukat jutalmazza meg a gyöngyösi Fájdalmas Szűzanya!

LELKI SZÜVETSÉGET

kötünk kedves előfizetőtestvéreinkkel. Imádkozni akarunk értük, hogy tanításunk fogjen a lelkünkön. Imádkozni akarunk lelki és testi javukért. Testvériségbe akarjuk fogni olvasótáborunkat: egymásért imádkozó és áldozó lelki közösségbe! Ennek a testvériségnek elmélyítése céljából minden hónapban egy szentmisét mondatunk előfizetőinkért és hozzátartozóikért. Az Úr Jézus áldozatának a végtelen kegyelméből egyformán részesedünk mindannyian. Hisszük, hogy ez a lelki szövetség szorosabbra fűzi kapcsolatunkat s mérhetetlen vigasztalásban részesít édes mindannyiunkat!

†

HALOTTAINK:

Bende István, Vörs.

Özv. Felföldi Istvánné, Nagyréde.

Özv. Hajdu Istvánné, Szeged.

Wiskovszky Kálmán, Szeged.

Nyugodjanak békében!

Azokért az elhunyt előfizetőinkért, akiknek elköltözéséről értesülünk, egy-egy szentmisét mondatunk. Ezenkívül minden hónapban egy szentmisét mondatunk összes elhunyt előfizetőinkért és előfizetőink elhunyt hozzátartozóiért!

A LELKI ÉLET FERENCES MESTERÉI

címen sorozatosan jelennek meg a keresztény tökéletesség kis könyvei. A lelki élet ferences íróit és tanítóit gyűjtjük egybe s ismertetjük meg a ferences szellem iránt érdeklődő hívekkel. Eddig megjelent kötetünk:

Szent Bonaventúra:

A LÉLEK ÚTJAI ISTENHEZ.

A keresztény bölcsélet és hittudomány remek összefoglalása. A művelt lelki emberek fölséges vallási világnézetet nyernek benne. Végigkísér a tapasztalati, a szellemi és az isteni lét világán, hogy aztán a teremtett dolgok lajtorjáján Istenhez emelje lelkünket. A második kiadás sajtó alatt.

Szent Bonaventúra
lelkigyakorlatos vázlatai

Meyer-Máriaföldi:

SENT BONAVENTÚRA LELKI-GYAKORLATOS VÁZLATAI.

Gyönyörű elméleti vázlatok. Papok és hívek kitűnő vezetőt kapnak benne lelkigyakorlatok vezetéséhez és végzéséhez. Sorra veszi a hagyományos lelkigyakorlatos gondolatokat, és a Szeráfi Doktor ajkán szólaltatja meg az örök igazságokat. A második kiadás sajtó alatt.

Szent Bonaventúra:

A TÖKÉLETESÉG KIS TÜKRE

szerteszők részére. De minden hívő nagy haszonnal forgathatja, mert a ker. tökéletesség egyetemes elveit ismerteti közvetlen, meleg szavakban. Szent Bonaventúra erénytanának kitűnő összefoglalása ez a könyv. A lelkiélet irodalmának gyöngye. Ára 1.— P.

MILÁNOI JAKAB O. F. M.
A SZERETET-ZSARÁTNOKA

Milánói Jakab, O. F. M.:

A SZERETET ZSARÁTNOKA.

A lelki élet egyszerű nyelven megírt rendszere. A lelki irodalom legszebb lapjaival találkozunk benne. Szent Bonaventúra kiváló tanítványa vezet a szemlélődés magaslatain, és izlelteti meg, mily édes az Úr, s mekkora boldogság megvetni a világot s egyedül Istent szeretni. Ára 1.50 P.

P. Szedő Dénes, O. F. M.:

PHILOMENA.

Ferences himnuszok. A középkori ferences költők legszebb verseit találja meg benne az olvasó. Irodalmi esemény. Művelt közönségünk az „Amor Sanctus” ferences remekeivel ismerkedik meg. A magyar himnusz-fordítás legkiválóbb mestereivel találkozunk ebben a gyűjteményben. Ára 1.80 P.

PHILOMENA

Rendi jelvényt, kordát, skapulárét, érmeckét, imakönyveket és egyéb kegytárgyakat rendeljünk a

KATOLIKUS KULTÚRHÁZ
kegytárgy- és papírkereskedésben

GYÖNGYÖS
Pap Melkizedek-u. 22.

Kapisztrán-Nyomda, Vác.

Szent Bonaventúra:

SOLILOQUIUM.

Beszélgetek
a lelkemmel

Beszélgetek a lelkemmel. A szent atyák nyelvén szólaltatja meg a Szeráfi Doktor a lelki élet alapelveit és a kegyelmi élet legédesebb titkait. Négy lelkigyakorlatban foglalja össze a lelkiélet iskoláját s vezet be az életszentség tudományába. A legegyszerűbb lélek is élvezettel olvashatja és követheti az eredeti bonaventurális gondolatokat ebben a leegyszerűsített alakban. Ára 1.50 P.

Következő számunkban Breton Bálint, Szendey Ágoston, B. Ramon Lull, Sziénai Szent Bernardin, Alkantarái Szent Péter és sok más régi és mai lelki író műveit tárjuk a magyar közönség elé.

SENT FERENC ATYÁNK SZELLEMÉT SUGÁROZ-
ZA a ferences irodalom minden terméke. Szép lelki olvasmányok, mély tanulmányok!

1. Majsai-Dám: Asszisi Szent Ferenc világi (III.) rendjének VEZÉRKÖNYVE. Hatodik bővített kiadás. Ára fűzve 1.40 P, vászonkötésben 2.20 P.
2. Dr. Dám Ince, O. F. M.: Ferences Misszálé. Függelék a Szunyogh-féle Misszáléhoz. Ára vászonkötésben 2.50 P.
3. Gemelli-Takács: Franciskánizmus. Ára 3.— P.
4. Zadravec István, O. F. M.: Alverna. Ára 1.20 P.
5. Pálffy Erzsébet: Szent Ferenc szentélyei. Ára 1.— P.
6. Magyar István: Magyar képek Szent Ferenc Atyánkról. Ára 1.— P.
7. Dezső István: P. Florentini Teodóz élete és a kereszties nővérek társulata. Ára 1.20 P.
8. P. Majsai Mór, O. F. M.: Biztatások a szebb világba. Ára 1.— P.
9. P. Meyer-Unyi: Ferenc testvér (Szent Ferenc élete és műve). Ára 1.— P.
10. Bello Mária Lénárt, a Ferencrend egyetemes főnöke: Szent Ferenc Harmadik Rendje. Ára —.30 P.
11. Pálffy Erzsébet: Szent Paskál élete. (Elfogyott).

Összegyűlt íróasztalán a munka?

Sok az írnivalója?

Könnyítse munkáját és vegyen modern hordozható vagy irodai írógépet!

Előnyös feltételekkel!

Megbízható cég!

Kérjen árajánlatot!

Vajda Zoltán József
írógép és számológép kereskedő cégtől
KISPEST, Klapka-utca 3/a.

Telefon: 149-303.

Használt gépét magas áron cserélem be!

Felelős művezető: Farkass Károly.